

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI **BARTOLOMEJ**

ROČNÍK XXXIV.

ČÍSLO 2

FEBRUÁR 2026

Vol'ba

Pane, spas ma - Pod'akovanie dobrovoľníkom - RePeTe ples - 2 % z dane
Obavy zo seba - Post Sanctus - Rok sv. Františka - Pre deti - Vtipparáda

Sv. omša zo sviatku Zjavenia Pána a požehnanie Mestského úradu v Prievidzi, 6. januára 2026

„Pane, či chcem, či nechcem, spas ma...”

Priznajte sa, nezježili sa vám „teologické chlpy“ pri takto formulovanej prosbe modlitby? Jej autorom je sv. Ján z Damasku (8. stor.), ktorý je učiteľom cirkvi. A táto prosba je súčasťou večerných modlitieb Východu.

Čo vlastne chcem? Veľmi dôležitá otázka, lebo podľa toho potom robím svoje rozhodnutia, svoje voľby. Na začiatku je túžba a ja verím, že tú má každý z nás, veriacich, zhodnú so slovami 42. žalmu: „Po Bohu žízni moja duša, po Bohu ži- vom.“

Po túžbe prichádzajú naše rozhodovania a voľby v konkrétnych činoch. A tie majú byť stále v súlade s našou najvyššou túžbou. Rovnako ako obézny človek, ktorý naozaj túži po schudnutí, aj keď mu príde chuť na fastfood, zvolí si nejst takéto jedlo, aj my, veriaci kresťania, máme jasný cieľ pred sebou, a preto si nikdy nezvolíme hriech. Či? ... Kde to viazne? Prečo je realita taká, že aj keď túžime po Bohu, naše voľby sú často opačného raze- nia? Tak chcem, či nechcem byť spasený? O čom svedčia moje voľby?

Môj obľúbený 13. žalm hovorí: „Daj svet- lo mojim očiam, aby som smrti nezaspal, aby nemohol povedať môj nepriateľ: „Premohol som ho.““ Ten spánok zna- mená, že naša túžba nie je vždy aktív- ne prítomná v našom rozhodovaní. Každou chvíľou sa ma zhubný zvodca - tento svet - snaží získať, aby som túžil po ňom a volil si jeho „poklady“. A mne stačí na chvíľu stratiť pozornosť - zadriemkať - a už sa s ním „kamarátim“. A vtedy si vo- lím netrzeplivosť, súdenie, prázdne slo- vá, nesústredenosť pri modlitbách, leni- vosť, maškrtenie... Och, Bože, „či chcem, či nechcem, spas ma!“

Som ako moreplavec, ktorý má namiere- né do ďalekého prístavu na svojej lodi. Celé svoje imanie som investoval do tej cesty, na loď som naložil celý svoj maje- tok, nasmeroval kormidlo, vztýčil plach- ty a vydal som sa na dlhú plavbu. Počas

nej prichádza únava, premáha ma a ja zaspávam. A vtedy púšťam kormidlo, ne- reagujem na zmenu vetra a z môjho do- časného smerovania to vyzerá, že idem úplne inde, ako som mal v pláne, že mí- ňam cieľ.

Ale vďaka za hlas Milujúceho, ktorý sa ozýva ako budík: „Hovorím ti, vstaň.“ (Mk 5,41) A ja musím spraviť voľbu: buď automaticky vypnem ten „budík“ (ako to robím s rannými budíkmi) a spím ďa- lejš, alebo rozpoznávam hlas (Jn 10,27) a hneď sa strhávam zo spánku, chytám kormidlo a korigujem smer.

„Tak si dnes vyvolte, komu chcete slú- žiť,“ (Joz 24,15) spánku alebo bdelosti? Lebo nevieme, v ktorú chvíľu sa na ob- zore objaví pevnina a medzi jej útesmi aj náš vytúžený prístav a „aká tesná je brána a úzka cesta, čo doň vedie“ (Mt 7,14). Ak v tú chvíľu ostaneme spiaci, loď unesená spodnými prúdmi narazí.

Či chcem, či nechcem, zobud' ma, Pane!

Jozef Durkot, gréckokatolícky kňaz

Pod'akovanie všetkým, ktorí slúžia vo farnosti

V nedeľu 11. januára 2026 sa na fare uskutočnilo už tradičné novoročné posedenie pastoračných, liturgických a katechetických spolupracovníkov farnosti Prievidza - mesto. Naši kňazi - pán farár Jozef Repko, pán kaplán Oto Dokoupil a tentokrát aj náš diakon Bronislav Antoš privítali všetkých, ktorí akokoľvek slúžia vo farnosti.

Stretlo sa tu celé spektrum ľudí - kostolníci, kvetinárky, lektori, akolyti, organisti, hudobníci, zvukári, upratovačky, pracovníci charity, členovia farskej pastoračnej a ekonomickej rady, redakčná rada časopisu Bartolomej a všetci tí, ktorí sú poruke, keď treba akokoľvek pomôcť.

Keďže - vďaka Bohu - je spolupracovníkov pomerne veľa, stretnutie sa uskutočnilo na dvakrát. Otvoril ho pán farár spoločnou modlitbou, po ktorej spolupracovníkom pod'akoval za všetku ich službu, ochotu a pomoc v uplynulom roku. „To, čo robíte, je dôležité. Máte poklad u Pána. Nech vás on sám posilňuje aj naďalej,“ povzbudil všetkých pán farár. Potom nasledoval príjemný spoločne strávený čas pri chutnom občerstvení, ale predovšetkým pri vzájomných rozhovoroch.

Ľudia, ktorí pomáhajú vo farnosti, tvoria komunitu, v ktorej sa poznajú, spolupracujú a sú si navzájom priateľmi. Služba v prostredí Cirkvi nie je len voľnočasovou aktivitou či bežným dobrovoľníctvom. Je (často) tichým svedectvom o Božej

láske a добрote v našich životoch a má potenciál viesť ľudí bližšie k Bohu, aby zažívali jeho prítomnosť a aby sa ním nechali premieňať.

Ak by ste sa chceli aktívne zapojiť do života našej farnosti, ste vítaní. Oslovte našich kňazov alebo kohokoľvek, kto vo farnosti už pomáha, a určite nájdete svoje miesto, kde i vy svojím drobným dielom reálne prispějete k budovaniu Božieho kráľovstva v našej farnosti, teda miestnej Cirkvi.

Text: Mária Kvetová

Foto: Mária Melicherčíková

Ekumenická pobožnosť

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov sa konal od 18. do 25. januára 2026. Vyvrcholil v nedeľu 25. januára ekumenickou pobožnosťou v evanjelickom kostole v Prievidzi. Katolíkov na nej reprezentoval páter Matúš Palaj, SchP.

Správu o pobožnosti zverejnila na facebooku ECAV Zemianske Kostolany - Handlová - Prievidza. Okrem iného sa v nej píše: „V túto nedeľu sme mohli byť v Prievidzi súčasťou krásnej udalosti. V rámci Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov sme mali ekumenickú pobožnosť spolu s pátrami piaristami z Prievidze. Vypočuli sme si svedectvo pátra Matúša Palaja, SchP, a kázeň kaplány Ley Pavlišákovvej.

V kázni slova Božieho sme sa zamýšľali nad tým, že je potrebné byť s Pánom Bohom osamote, vyjsť na vrch a nechať ho, aby sa nám dal spoznať, ako na hore premenenia sa dal spoznať svojím učením. Avšak takisto je potrebné neostať len na tom vrchu, pretože sme povolaní niest' evanjelium do celého sveta. Na hore naša viera s Bohom rastie, v údolí naša viera žije a obe sú pre nás veľmi dôležité - čas osamote s Bohom aj byť svetlom pre ľudí.

Zároveň sme sa modlili za jednotu medzi kresťanmi, vzájomnú lásku a žehnali sme si navzájom. Bol to naozaj požehnaný čas, za ktorý sme Pánu Bohu veľmi vďační. “

Zdroj: fb ECAV Zemianske Kostolňany - Handlová - Prievidza (redakčne upravené)

Modlitebné trojdnie matiek

Mamičky z Prievidze, Bojníc, Dubnice, Pravenca a Poluvsia sa počas troch januárových dní (23. - 25. januára) stretli v kostoloch v Bojniciach a v Dubnici a spojili sa v modlitbe.

V piatok sme vedené Duchom Svätým odprosili Pána za svoje hriechy, v sobotu sme odpúšťali tým, ktorí ublížili nám a našim deťom a v nedeľu sme chválili Pána a ďakovali mu za všetko, čo sme v živote dostali. Každý deň pripravovala program iná skupinka matiek. V piatok sa stretnutie končilo svätou omšou a v sobotu sa ňou začínalo.

Bol to požehnaný čas, vytvorili sme krásne modlitebné spoločenstvo. Bolo pre nás veľkým povzbudením, že v rovnakom čase sa modlili aj matky v rôznych krajinách sveta. A pri nedeľnom bohatom agapé sme mali čas sa spolu deliť o skúsenosti a lepšie spoznávať.

Ďakujeme mamičkám z Bojníc za organizáciu trojdnia. Veríme, že nabudúce sa stretneme v Prievidzi.

Spoločenstvo Modlitieb matiek vzniklo pred 30 rokmi v auguste 1995 Anglicku a odtiaľ sa rýchlo rozšírilo do iných krajín sveta. A niet divu, veď matky sa rady modlia za svoje deti. Na Slovensku vznikli prvé skupinky v roku 1996. Jednu skupinku tvorí cca

4 - 6 mamičiek, stretávajú sa raz týždenne v stanovenom čase. V Prievidzi sú vytvorené viaceré skupinky matiek, ktoré sa stretávajú napr. v piaristickom kostole, na sídlisku Sever, na Zapotôčkoch, atď.

Raz ročne sa koná celoslovenské stretnutie MM vo Svite. Pravidelne sem prichádza aj pán biskup Mons. Stanislav Stolárik a opakovane povzbudzuje hnutie Modlitby matiek, pričom vyzdvihuje nezastupiteľnú úlohu mám pri posväcovaní sveta a Cirkvi. Pozývame všetky mamičky našej farnosti - pripojte sa k skupinkám modliacich sa matiek! Vytvorte nové skupinky a posväťte vaše rodiny, farnosť aj mesto.

Elena Cagáňová

Farský RePeTe ples: Obnovená tradícia

Po šiestich rokoch prestávky sa pán kaplán Oto Dokoupil spolu so svojím organizačným tímom podujal obnoviť tradíciu farských plesov. Tie sa v našej farnosti konali do roku 2020 a prebehlo ich presne 20. Éra koronavírusu plesy prerušila - a pevne veríme, že tohtoročný *Farský RePeTe ples* ich opäť „naštartoval“. Prinášame vám dva pohľady naň.

Bolo 17. januára 2026 poobede a prípravy na začatie farského RePeTe plesu vrcholili. Posledné úpravy na výzdobe, jedlo, ozvučenie... A prišla 18. hodina a ľudia sa začali pomaly schádzať. Prichádzali krásne ženy a sympatickí muži, vrátane kňazov farnosti Prievidza-mesto, pána kaplána z Bojníc a našich pátrov piaristov.

Lístky na ples som si kúpila pár dní pred začiatkom a dodnes neľutujem! Bol to požehnaný, vydarený čas. Čo na ňom bolo také výnimočné? Ja osobne som mala radosť úplne od začiatku, hneď ako som vošla do dverí Kultúrneho domu v Necpaloch. Krásna výzdoba, príjemná atmosféra, milí ľudia všade navôkol...

A potom prišiel šarmantný pán kaplán Oto Dokoupil, ktorý nás všetkých zo srdca privítal, poprial nám príjemnú zábavu a uviedol účinkujúcich celovečerného programu. Hudobne nás sprevádzal DJ Peter Švec, vystúpili tiež mažoretky, boli vystúpenia spoločenských tancov, roztancovala

nás kapela Necpalanka (wow!), a keď prišla skupina troch mužov, ktorí hrali na harmonikách a husliach, povedala som si, že sa cítim ako na svadbe. No a s toľkými zasvätenými mužmi na parkete - napadlo mi, že možno takto sa Pán Ježiš so svojimi apoštolmi radoval na svadbe v Káne Galilejskej.

Veľmi pekný čas to bol, ani neviem, ako ubehol. Za všetkým týmto pekným stáli ľudia, ktorí sa podieľali na príprave. Patrí im všetkým srdečná vďaka od nás, ktorí sme sa prišli zabaviť a trocha aj vyjsť z našich starostí bežných dní. Osobitne veľká vďaka patrí pánovi kaplánovi!

Na plese som bola obdarená pokojom a radosťou. Sice je za nami, ale predpokladám, že v mysliach organizátorov sa už pripravuje nový farský ples 2027. Možno s iným názvom - ale verím, že už teraz sa naň môžeme tešiť. Len aby sa nám ušli lístky!

Oľga Pitelková, účastníčka plesu

Počas farského plesu sme sa s dievčatami zapojili do dobrovoľníckej pomoci. Našou úlohou bola napríklad príprava sály, obsluhovanie - služby pre hostí, pomoc v kuchyni a spolupráca s ostatnými, aby všetko prebiehalo plynulo a hostia mali zabezpečený komfort.

Hoci práca bola miestami náročná, robili sme ju s radosťou a pocitom, že sme súčasťou farského spoločenstva. Táto skúsenosť nám do života veľa dala. Naučili sme sa, ako zaobchádzať s kuchynským náradím, lepšie spolupracovať v tíme a pomáhať bez očakávania odmeny. Spoznali sme skvelých ľudí, vďaka ktorým počas celého plesu panovala skvelá atmosféra.

Okrem práce nechýbala ani zábava, smiech a dobrá nálada, vďaka čomu sme si z plesu odniesli pekné spomienky. Dobrovoľníctvo na farskom plese vnímame ako skúsenosť, ktorá nám ukázala, že pomáhať druhým má zmysel a vie obohatiť nielen tých, ktorí pomáhame, ale aj nás.

Sofia Olle, dobrovoľníčka z piaristickej školy

Študenti druhého ročníka piaristickej školy - stredoškoláci - absolvujú v rámci aktivity Dobročinnosť počas školského roka desať hodín dobrovoľníckej služby a na záver prezentujú svoju skúsenosť pred spolužiakmi. Dievčatá z piaristickej školy sa farského plesu zúčastnili v rámci tejto aktivity.

Prievidza potrebuje misionárov

Aby sa človek stal misionárom, nemusí odísť do Afriky, ale dá sa to aj v Prievidzi. Aj tu máme veľa chudobných a núdzných, ktorí potrebujú našu pomoc.

Naša farnosť pre týchto ľudí zriadila miesto - charitu, kam môžu prísť, najesť sa, osprchovať, získať čisté oblečenie. Cez týždeň tu pracujú zamestnanci. Ale núdzni ľudia potrebujú pomoc aj cez víkend, najmä počas zimných a sychravých dní. Vtedy im veľmi dobre padne teplé jedlo a možnosť zohriať sa pár hodín v teple. A práve tu je príležitosť pre nás, veriacich.

Vtedy a dnes

Možno si niekto predstavuje, že pomáhať na charite je náročné a nezvládnuteľné. Ale najlepšie je to ukázať na príklade - aj keď sa človek nerád vychvaľuje, lebo dobré

skutky treba robiť v tichosti. No pre dobro vecí vám napíšem, ako pomáhame my. Začalo sa to pred mnohými rokmi, ešte za pána Gašparíka výdajom kapustnice v bývalom Dome osvetly. A potom v predošlej budove charity, kde sa v tuhej zime počas nočných služieb tlačilo v malej jedálničke aj niekoľko desiatok ľudí. A akí boli radi, že sú v teple! Z týchto ľudí už mnohí nie sú medzi nami. Z pekných urastených chlapov sa časom stali trosky, alkoholicy a predčasne umreli na podchladenie a iné choroby. Dnes pôsobí charita vo väčšej budove. V zime sa tu dá aj prespať v nocľahárni - ale bez alkoholu.

Cez týždeň sa varia kompletne obedy a v soboty, nedele nastupujú dobrovoľníci. Dobrovoľníci varia a vydávajú iba polievku. Aby viac zasýtila, uprednostňujú sa hustejšie polievky (my najradšej varíme kyslú fazuľovú a gulášovú - naši stravníci ich majú radi).

Rôzne varianty služby

Dobrovoľníci môžu uvariť polievku aj doma - to je náš prípad. V piatok poobede ideme zobrať na charitu veľký hrniec, prípadne nejaké suroviny, napr. zemiaky alebo zeleninu, ktoré charita dostáva z hypermarketov. Ostatné suroviny nakúpime, účet si odložíme a odovzdáme na preplatenie vedeniu charity. V zime sa varí cca 40 porcií polievok, v lete je to zhruba polovica. V júli a auguste sa cez víkendy nevarí.

V zime uvaríme polievku už večer. V lete vstaneme ráno trošku skôr - tak, aby sme polievku mali hotovú do 9:00. Od 9:30 do 12:00 sa vydáva polievka na charite. Ale sú aj dobrovoľníci - napr. rôzne spoločenstvá, ktoré sa radi stretnú ráno na charite a tam uvaria polievku spoločne.

Okrem polievky sa pripravuje na charite pre núdznych aj čaj alebo káva. Tiež sa im rozďajú rôzne dobroty, napr. koláčiky, ktoré pravidelne darujú charite hypermarkety. Veľmi im za to ďakujeme. Po výdaji stravy dobrovoľníci upracujú po sebe kuchyňu a o 12:30 sú už doma. Takže vidieť, že byť dobrovoľníkom nie je nič náročné, vyžaduje to iba obetovať čas pre tých, ktorí nemali také šťastie ako my, ktorí nemajú vlastný domov.

Uvažuje sa aj o takej možnosti, že by sa polievka uvarila v piatok na charite a v sobotu by ste ju už iba zohriali a vydali - všetko je to o dohode s vedením charity. Môžete si tiež vybrať, či si zoberiete službu na celý víkend, alebo iba jeden deň - sobotu či nedeľu, či budete

pomáhať pravidelne alebo iba občas. Ak už máte naplánovanú službu a niečo vám do toho príde, dá sa termín bez problémov v predstihu vymeniť.

Ak by ste sa chceli aj vy stať misionárom a pripojiť sa medzi dobrovoľníkov, môžete kontaktovať vedenie charity na telefónnom čísle 0905 951 854. Bližšie informácie a rozpis služieb je dostupný na web stránke charity - nájdete ju cez www.farapd.sk. V mene všetkých klientov z celého srdca ďakujeme všetkým dobrovoľníkom, ktorí počas rokov trvania charity nezištne pomáhali.

Elena Cagánová, členka Klubu priateľov misií

Foto: archív redakcie

„Lebo bol som hladný a dali ste mi jesť.“ (Mt 25,35)

Pokora v rozdávejúcej sa láske

„*Pravým cieľom kresťanského života je získanie Svätého Ducha,*“ hovorí sv. Serafim Sarovský. Touto vetou otvoríme našu tému gréckokatolíckej rubriky - zvolávanie Svätého Ducha počas eucharistickej liturgie.

Epikléza

Grécke slovo „epikléza“ sa v liturgii používa na označenie zvolávania Svätého Ducha. Kňaz počas tichej modlitby anamnézy, v ktorej sa pripomína „*všetko čo sa pre nás stalo*“, dvíha čašu a diskos a robí nimi kríž nad prestolom (oltárom). Vzápätí privoláva Svätého Ducha na posvätenie darov, aby sa stali dokonalými - Telom a Krvou nášho Pána Ježiša Krista.

„*Prinášame ti túto duchovnú a nekrvavú službu, vzývame, prosíme a úpenlivo ťa žiadame: zošli svojho Svätého Ducha na nás i na tieto predložené dary.*“ Pri vyslovovaní tejto modlitby sa trikrát prežehnáva a robí pri tom tri veľké úklony.

Potom žehná chlieb a hovorí: „*A učiň tento chlieb drahocenným telom tvojho Krista.*“ Následne žehná kalich s vínom a hovorí: „*A čo je v tejto čaši, drahocennou krvou tvojho Krista.*“ Napokon žehná (robí kríž) nad oboma a hovorí: „*Premeň ich Duchom tvojím Svätým.*“

„Amen, amen, amen,“ odpovedá diakon, ak je prítomný.

Naša premena

Z môjho pohľadu je najvzácnejšia časť modlitby epiklézy práve táto: „*Zošli svojho Svätého Ducha na nás i na tieto predložené dary.*“ V jednej časti liturgie sme už počuli niečo veľmi podobné. Vtedy som aj nasmeroval pozornosť na túto dnešnú prosbu. Bolo to pri prenesení darov vo veľkom vchode. Tam sa modlitba kňaza končí takto: „*A nech Duch tvojej milosti spočinie na nás a na týchto predložených daroch i na celom tvojom ľude.*“ Teraz sa to uskutočnilo.

Hĺbka a krása týchto dvoch prosieb je v uvedomení si, že v nich ide hlavne

o našu premenu. Že veriaci sú súčasťou Eucharistie, lebo Cirkev je Kristovo telo. My sme ten chlieb, ktorý sa potrebuje stať dokonalým. A tak ako sa chlieb a víno na oltári mení pôsobením Svätého Ducha na Kristovo Telo a Krv, to isté sa má diať s nami. My sa máme premieňať - stávať Kristom, životodarným chlebom pre tento svet, skrze prijímanie pravého Pokrmu, ktorý zostúpil z neba.

Nehľadáme svoju dokonalosť inde. Dokonalosť je v pôsobení Božieho Ducha v nás, aby sme boli v plnosti Otcovými deťmi - adoptovanými skrze jeho Syna Ježiša Krista.

Pod spôsobom chleba a vína

V liturgii sv. Bazila Veľkého sa jeho modlitba epiklézy končí slovami: „*A učiň ich zjavnými.*“ Rovnako ako keď sa pozeráme na už premenenú Eucharistiu a vidíme spôsob chleba a vína, aj svet sa pozerá na nás a stále vidí Jozefa, Annu, Ďura, Fera, Zuzanu... Ale pod týmto „naším“ spôsobom má byť prítomný Kristus.

Cirkev sa uskutočňuje v Eucharistii, Cirkev je Eucharistia. Kresťan, pokrstený človek, sa ako súčasť Cirkvi má stávať Eucharistiou skrze prijímanie Eucharistie. Všetko sa takto zjednocuje v Kristovi. Kruh - symbol dokonalosti - sa uzatvára.

Eucharistia nie je sama pre seba, pre obdiv, ale aby sa rozdávala a premieňala prijímajúcich. To má byť život kresťana - pokora v rozdávejúcej sa láske. To je Kristus.

Jozef Durkot, gréckokatolícky kňaz

Novinky z piaristickej školy

Vianočná zbierka

Na Vianočnej burze v decembri roku 2025 vďaka obetavosti žiakov, učiteľov a rodičov sa podarilo premeniť spoločné úsilie na konkrétnu pomoc tým, ktorí ju najviac potrebujú. Výťažok z burzy vo výške 1 800 € bol rozdelený medzi dve organizácie - Mobilný hospic Sv. Lujza, ktorý prijal dar 900 €, a organizáciu Úsmevy pre deti, podporujúcu onkologicky choré deti, ktorej poputovalo tiež 900 €. Zvyšné peniaze poslúžia na podporu sociálne slabších detí v škole.

Beseda o Latinskej Amerike

Študenti našej školy mali možnosť počas besedy s cestovateľom, fotografom a učiteľom španielčiny Michalom Hertlíkom spoznať krásy Latinskej Ameriky. Tento cestovateľ už 13 rokov objavuje rozmanité krajiny sveta, najmä však Latinskú Ameriku. Svoje zážitky dokázal podať tak, že svet ožil priamo pred očami poslucháčov, ktorí vďaka nemu spoznali charakteristické črty jednotlivých krajín, naučili sa zaujímavosti o ich kultúre, prírode a ľuďoch, a dokonca sa zoznámili aj s bizarnými alebo prekvapivými faktami z ciest. Beseda sa tak premenila na skutočné dobrodružstvo - 7 krajín za 90 minút - plné objavovania a inšpirácie.

Benedetta Bianchi Porro

O naše gymnázium sa zaujímal katolícky časopis L'Annuncio, vydávaný spolkom Associazione Benedetta Bianchi Porro, ktorý šíri odkaz blahoslavennej Benedetty Bianchi Porro. Článok približuje hodinu občianskej náuky, kde študenti analyzovali pojmy „osobnosť“ a „zmysel života“ prostredníctvom príbehu Benedetty. Ich postrehy ocenil aj don Andrea Vena, postulátor jej kauzy svätorečenia. Pre mnohých študentov to bol prvý kontakt s Benedettou a jej príbeh ich zaujal svojou morálnou silou.

Výťažok z vianočnej zbierky putoval na dobročinné organizácie

Beseda s Michalom Hertlíkom o Latinskej Amerike

Príbeh Benedetty zaujal študentov svojou morálnou silou

Vtáčia hodinka 3.B

V piatok 9. januára zažila 3.B vďaka Horonitrianskemu múzeu neobvyčajnú vyučovaciu hodinu. Zúčastnili sa jej nielen „kuriatka p. uč. Kohútovej z 3.B“, ale aj sýkorky, vrabce, drozdy či hrdličky z nášho mesta a strávili spolu Vtáčiu hodinku. Deti vtáčích kamarátov nakrmili, spočítali a priučili sa mnohému z ich života.

Na korčuliach

Štvrtáci a piatáci, ktorí navštevujú ŠKD, strávili na mestskom klzisku počas tejto zimy tri popoludnia plné zábavy. Zdatní i menej skúsení korčuliari si s radosťou užili tento krásny zimný šport.

Lyžiarsky výcvik

Aj keď im veľa nenasnežilo, triedy 7.A, 7.B a sekunda si zimné športy nenechali ujsť. Počas lyžiarskeho výcviku vo Valčianskej doline žiaci denne brázdlili svahy, zdokonaľovali svoje lyžiarske a snowboardové zručnosti a postupne prekonávali vlastné obavy i limity. Popri športových výkonoch nechýbala dobrá nálada, smiech a množstvo spoločných zážitkov. Deti si užívali čas strávený na čerstvom vzduchu, učili sa spolupracovať, pomáhať si navzájom a spoznávali čaro zimných hôr. Lyžiarsky výcvik sa tak stal krásnym spoločným dobrodružstvom, na ktoré budú radi spomínať.

Geografická olympiáda

V utorok 13. januára 2026 sa na našej škole uskutočnilo Školské kolo geografickej olympiády. Zúčastnilo sa na ňom 13 žiakov z tried 5.A, 5. B, príme a sekunda. Súťaž prebehla online formou. V kategórii G sa víťazom stal Michal Tínes z 5.A a v kategórii F Ján Halaška z triedy sekunda. Srdečne gratulujeme! Obaja nás budú v marci reprezentovať na okresnom kole.

Pripravili: Elena Blašková a Simona Lomnická, foto: archív školy

Tretiaci nakrmili vtáčiky v meste

Deti zo školského klubu navštívili klzisko

Školské kolo geografickej olympiády

Národný týždeň manželstva: „TU a TERAZ“

Na Slovensku prebieha od roku 2011 iniciatíva známa pod skratkou NTM - čiže Národný týždeň manželstva. Koná sa v období okolo sviatku sv. Valentína a jej hlavným cieľom je propagovať a podporovať manželstvo ako vzácnu a hodnotnú súčasť života jednotlivcov aj spoločnosti.

Organizátori otvorene hovoria, že kvalitný partnerský vzťah si vyžaduje starostlivosť, prácu, pozornosť a nie je samozrejmosťou. Aktivity v rámci tejto iniciatívy sú zamerané na tvorenie zdravých partnerských vzťahov a na zlepšovanie ich kvality aj prostredníctvom angažovania sa komunity.

Tento ročník bude prebiehať od 9. do 15. februára 2026. Jeho témou je „TU a TERAZ“. Ako je uvedené na webe Národného týždňa manželstva: „V dnešnom uponáhľanom svete plnom rozptýlení je ľahké stratiť sa v kolotoči povinností a zabúdať na prítomnosť. Manželstvo sa

neodohráva včera ani zajtra - žije sa TU a TERAZ.“

V jednotlivých regiónoch Slovenska sa v rámci tejto iniciatívy ponúka pestrý program - od obnovy manželských sľubov počas sv. omše cez kultúrne podujatia až po spoločné večere manželov či tanečné kurzy a pohybové aktivity. Aj v Prievidzi v oboch farnostiach (Prievidza-mesto i Prievidza-Zapotôčky) sa môžete zúčastniť aktivít v rámci týždňa NTM. Viac informácií nájdete na plagáte, prípadne na <https://www.ntm.sk>.

Anežka Kútiková

Challenge (výzva) na úvod NTM:

V pondelok 9. februára 2026, v deň začiatku NTM, si môžu manželia urobiť fotku v objatí a poslať ju emailom na ntmslovensko@gmail.com. Zaslaním fotky dávajú odosielatelia súhlas na jej zverejnenie na webstránke a sociálnych sieťach NTM.

TU a TERAZ

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ V MANŽELSTVA

09.-15. 02. 2026

09. 02. 2026
SV. OMŠA O 17:30 + NEFORMÁLNY
VEČER PRE MANŽELSKÉ PÁRY A KVÍZ
(ZAPOTÔČKY)

13. 02. 2026
SV. OMŠA O 16:30 S OBNOVOU
MANŽELSKÝCH SĽUBOV + AGAPÉ
(KOSTOL SV. BARTOLOMEJA)

SV. OMŠA O 18:30 S OBNOVOU
MANŽELSKÝCH SĽUBOV + AGAPÉ A CHVÁLY
(PIARISTICKÝ KOSTOL)

V roku 2026 môžeme darovať 2 % z dane rodičom aj organizáciám

Rok 2026 prináša novinku v oblasti poukázania dane. Daňovníci - fyzické osoby budú môcť po prvýkrát poukázať 2 % zo zaplatenej dane aj svojim rodičom. Ďalšie dve percentá bude možné naďalej venovať neziskovým organizáciám.

Novinka sa týka poukázania podielu zaplatenej dane za rok 2025. Základnou podmienkou je, že daň musí byť riadne zaplatená a daňovník musí podať daňové priznanie alebo požiadať zamestnávateľa o vykonanie ročného zúčtovania dane v zákonom stanovenej lehote.

Daňovník môže darovať 2 % zaplatenej dane jednému rodičovi a ďalšie 2 % zaplatenej dane druhému rodičovi. Súčasne môže poukázať ešte aj 2 % neziskovej organizácii (resp. 3 %, ak v uplynulom roku odpracoval najmenej 40 hodín dobrovoľníckej činnosti a má o tom potvrdenie). Spolu tak môže daňovník poukázať až 7 % zo svojich daní.

Ako poukázať 2 % z dane

Na poukázanie 2 % daní rodičom je potrebné uviesť ich identifikačné údaje v daňovom priznaní alebo na samostatnom tlačive (VYHLÁSENIE o poukázaní

podielu zaplatenej dane z príjmov FO) do 30. apríla 2026, ak daňovníkovi zamestnávateľ vykonal ročné zúčtovanie. V tomto prípade je povinnou prílohou potvrdenie o zaplatení dane od zamestnávateľa. Vo vyhlásení sa uvádzajú ako identifikačné údaje rodičov ich meno, priezvisko a rodné číslo. Rodič musí byť k 31.12.2025 poberateľom starobného, invalidného, výsluhového dôchodku alebo invalidného výsluhového dôchodku po dovŕšení dôchodkového veku. V rovnakých dokumentoch sa uvádzajú aj identifikačné údaje neziskovej organizácie - IČO a Obchodné meno (názov).

Podporte dvoma percentami organizácie z našej farnosti

Aj tento rok je možné pomôcť v mnohých oblastiach poukázaním takzvaných dvoch percent z dane. Podporiť nimi môžete aj organizácie pôsobiace v našej farnosti.

Charita - dom sv. Vincenta

- IČO: 45735301
- Názov: Charita - dom sv. Vincenta, n. o.

Podpora piaristickej školy

- IČO: 36128805
- Názov: Združenie rodičov pri Piaristickej spojenej škole Františka Hanáka v Prievidzi

Prievidzskí skauti

- IČO: 36121231
- Názov: Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza

2%

Mobilný hospic sv. Lujzy

- IČO: 34011692
- Názov: Národné združenie spolkov kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Pripravil: Alojz Vlčko

Mal som obavy jedine zo seba

Okrem toho, že 2. februára si pripomíname sviatok Obetovania Pána (Hromnice), je tento deň aj Dňom zasväteného života. Zasvätené osoby - rehoľníci a rehoľníčky - si počas neho pripomínajú odovzdanie svojho života Bohu. No a čo určite predchádzalo každému jednému zasväteniu? Áno, bola to voľba, téma nášho čísla. O tej svojej nám porozprával fráter Šimon Chrzaser, SchP, ktorý sa pripravuje na kňazstvo v reholi piaristov.

▪ **Vieme o tebe, že študovať si začal v diecéznom seminári. Kedy si prvýkrát začal uvažovať o rehoľnom povolaní a čo t'a k tomu viedlo?**

V seminári som bol dva roky a potom pol roka na pastoračnom ročníku v Humennom. Práve v Humennom som pocítil, že chcem vo svojom živote niečo viac než len byť kňazom. Že chcem zároveň žiť aj v komunite bratov, ktorí mi pomôžu rásť vo viere a duchovnom živote.

▪ **Čo bolo pre tvoje rozhodnutie kľúčové? Rozhodnutie ísť za Ježišom. Ale ovplyvnil ma aj prímichný obrázok teraz už spolu-brata Mareka Kotrasa, ktorý doniesol môj brat z Nitry (študoval tu na Slovenskej poľnohospodárskej univerzite). A tak som sa dostal k piaristom - ako slepé kura k zrnú. (Úsmev.)**

▪ **Čím t'a zaujal ten obrázok?**

Už si to presne nepamätám, ale bol na ňom tuším sv. Jozef Kalazanský. A to ma tak chytilo za srdce, že som skončil v reholi. Neskôr som dokonca zistil, že niektoré životopisy udávajú rovnaký deň a mesiac narodenia sv. Jozefa Kalazanského, ako mám ja. Akurát že on sa narodil o niekoľko storočí skôr. (Úsmev.)

▪ **Mal si pred vstupom do rehole nejaké obavy alebo pochybnosti?**

Mal som obavy jedine zo seba, či to zvládnem. Alebo bratia so mnou. Niekedy je to ťažké obojstranne, lebo každý z nás je originál a každý robí tú istú vec po svojom. Pochybnosti som teda mal, ale keď som sa v reholi „ot'ukal“, rýchlo ma prešli.

▪ **Ako reagovala na tvoju voľbu rodina? Podporovala t'a?**

Rodina má stále podporuje. Modlia sa za

mňa a vždy v nedeľu sa ma mamka pýta, či som bol v kostole. A ja jej na to vždy odpoviem: „Mami, veď som v reholi!“ (Smiech.) Takže je to celkom sranda s tou našou rodinou.

▪ **Čo pre teba osobne znamená pojem „povolanie“?**

Jedným slovom služba. A viacerými slovami slúžiť ľuďom až do posledného dychu - a aj potom, keď raz budem svätý. Tento rozhovor bude potom vzácný. (Smiech.) Ale nie. Povolanie je vyvolenie od Ježiša. On klope, ale je to o tebe, či mu otvoriš srdce, alebo mu zatvoriš pred nosom. Je to nepochybne silné, keď t'a Pán povolá do služby.

▪ **Ako prebieha tvoja rehoľná formácia?** Rehoľná formácia sa končí, až keď poslednýkrát vydýchnem. Formujeme sa celý život, každá situácia (či už pozitívna, alebo negatívna) nás nejakým spôsobom ovplyvní.

▪ **Čo bolo zatiaľ pre teba najťažšie a čo najkrajšie?**

Najťažší bol pre mňa noviciát, pretože vtedy prišla korona a bol som v Poľsku. Strávil som tam rok. Ale zvládol som to. Ako bonus tam bolo aj v čase korony dovolené chodiť do kostola, čo na Slovensku vtedy nebolo možné.

A najkrajšie chvíle sú pre mňa vtedy, keď som v službe, v škole, v kostole... A zároveň aj pri bežných domácich povinnostiach. A hlavne pri modlitbe. Modlitba je hlavným základom formácie, pretože keď sa nemodlíš, ochabuje všetko okolo teba.

▪ **Čo ti tvoja voľba dala do života?**

Voľnosť v rozhodovaní sa a zároveň možnosť rozvíjať sa na ľudskej, intelektuálnej a duchovnej rovine. A to ma zároveň aj formuje.

▪ Čo by si odkázal mladým ľuďom, ktorí hľadajú svoje povolanie alebo stoja pred dôležitou životnou voľbou?

Radiť sa tu nedá. Pán ťa buď povolá do duchovného stavu, alebo nie. A ak ťa povolá, ty mu odpovieš buď áno, alebo nie. Recept na povolanie neexistuje, ešte som žiaden taký nepočul a ani nevidel. Ale po-

volanie je hlavne o otvorenosti srdca pre Božie veci. Pán si povoláva slabých ľudí, ktorých pretvára a modeluje si z nich svoju armádu, ktorá privedie duše pre Pána.

Petra Humajová

Foto: fb frátra Šimona a Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi

Gratulácia k 30-tke, 16. september 2025

So spolubratmi (fráter Šimon vľavo)

Fr. Šimon Chrzaser, SchP, sa narodil 11. septembra 1995 v Trebišove. Chodil na základnú školu v Parchovanoch a po skončení druhého ročníka začal miništrovať v Kostole sv. Joachima a Anny vo svojej rodnej obci Božčice. V roku 2011 začal študovať na štátnom Gymnáziu Komenského v Trebišove a po maturite v roku 2015 nastúpil do košického Kňazského seminára sv. Karola Boromejského. Po rozlíšení, že Pán ho volá do niečoho viac, vstúpil na jeseň 2018 do prednoviciátu u piaristov v Nitre a zároveň pokračoval v štúdiu teológie. Svoju reholnú formáciu začal v noviciáte v meste Rzeszow v Poľsku. Po roku sa vrátil späť na Slovensko a zložil prvé sľuby v Reholi piaristov na Slovensku, pričom si zvolil predikát Fr. Šimon Chrzaser od sv. Jozefa Robotníka, SchP. V roku 2023 úspešne ukončil štúdium na RKCMF UK diplomovou prácou Svätý Jozef Kazalazanský - zakladateľ zbožných škôl a jeho pedagogická vízia. Pred rokom a pol prišiel do Prievidze na pastoračnú prax. Pôsoobil ako vychovávateľ v Školskom klube detí a učí náboženstvo niektoré triedy na prvom stupni ZŠ. Rád hráva (nielen s deťmi) futbal. Tento rok bude preňho veľkým milníkom - 18. apríla by mal v Prievidzi zložiť večné sľuby v reholi piaristov a 13. júna by mal byť v Banskej Bystrici vysvätený za diakona.

Voľba, ktorá tvorí človeka

Život sa skladá z rozhodnutí, no najdôležitejšie z nich sa nerobia na križovatkách ciest, ale v srdci. Biblia hovorí o voľbe ako o odpovedi na Božie pozvanie: komu uverím, komu dám prednosť a akým smerom sa nechám viesť - dnes, nie „niekedy“.

Voľba v biblickom jazyku: medzi dvoma cestami

Vo Svätom Písme je „voľba“ viac než výber medzi možnosťami. Je to priklonenie sa a zvolenie si cesty. Už starozákonný Boží ľud - Izrael - je opakovane postavený pred voľbu: „*Hľa, dnes som predložil pred teba život i šťastie a smrť i nešťastie.*“ (porov. Dt 30, 15-16)

Boh nám neberie slobodu, naopak - on nám natoľko dôveruje, že nám dal slobodnú vôľu. Voľba je preto vždy vzťahová: vyberám si, komu budem patriť. A keď si vyberám Boha, nevyberám si ideu, ale živého Pána, ktorý ma vedie k životu.

Voľba ako spolupráca s milosťou

Kresťanská spiritualita stojí na paradoxie: bez milosti nič nezmôžeme, a predsa Boh nechce konať bez našej odpovede (porov. KKC 1993). Voľba je miesto, kde sa stretá Boží dar a ľudská sloboda. Nejde o perfekcionizmus ani o strach „aby som niečo nepokazil“, ale o vernosť smeru, ktorý som si zvolil. Aj keď človek padne, môže si zvoliť návrat. Aj keď nerozumie, môže si zvoliť dôveru.

Ježišova „reč na vrchu“: voľba plnosti, nie minima

Ježiš nám v Reči na vrchu (Mt 5, 17-37) neponúka náboženstvo „na hranici dovoleného“, ale pozýva k voľbe plnosti. Keď hovorí, že Zákon prišiel naplniť, ukazuje, že rozhodujúce je srdce: môžem si zvoliť iba vonkajšiu korektnosť, alebo si zvoliť vnútornú pravdivosť. V jeho „*počuli ste... ja vám hovorím...*“ sa skrýva výzva: Vyberieš si cestu, ktorá zastaví zlo už v koreni (hneve, pohľade, neúprimnosti), alebo sa uspokojíš s tým, že „formálne som nič zlé neurobil“?

Voľba: čo nám berie slobodu

Dnes máme veľa možností, no menej slobody, než si myslíme. Algoritmy živia našu impulzivitu, reklama rozducháva túžby, porovnávanie tlačí na výkon. Človek potom už nakoniec nestojí pred voľbou - ale už iba reaguje. Evanjelium nás však učí opaku a prinavracia nám slobodu: môžem sa zastaviť, pomenovať, čo sa vo mne deje, a vybrať si Krista namiesto okamžitej úľavy. Voľba je aj disciplína pozornosti: čomu dávam čas, to ma formuje.

Ako sa voľba pre Krista prejaví v bežnom dni

Rozhodnutie pre Ježiša sa neukazuje len v našej pravidelnej návšteve kostola, ale musí sa prejavovať v rytme nášho bežného dňa: zvoliť si pravdu namiesto polopravdy, zmierenie namiesto urazenej tvrdosti, čistotu srdca namiesto lacnej zábavy, vernosť namiesto úniku.

Taká voľba nie je moralizovanie; je to investícia do večnosti. Kto volí Krista, učí sa vidieť človeka, nie iba problém; učí sa odpúšťať, nie iba vyhrať; učí sa žiť tak, aby „zajtra“ nebolo len pokračovaním dnešného chaosu.

Svedomie: miesto, kde sa voľba rodí

Kresťan sa nerozhoduje len podľa náлады, ale podľa svedomia - toho vnútorného „miesta“, kde človek počúva pravdu. Svedomie však treba formovať: Božím slovom, učením Cirkvi, modlitbou a múdrymi vzťahmi. Inak sa ľahko zmení na vlastný názor, ktorý si posvätim. Formované svedomie nie je tvrdé, ale jasné: vie rozlíšiť, čo je iba príjemné a čo je dobré. A keď sa pomýli, nebráni sa pokánium, lebo vie, že Boh je väčší než naše zlyhania.

Voľba, ktorá bolí: kríž ako kritérium

Niektoré rozhodnutia nás stoja veľa. Vybrať si pravdu môže znamenať stratiť rôzne výhody. Vybrať si vernosť môže znamenať niešť nepochopenie. Vybrať si čistotu môže znamenať ísť proti prúdu. Ježiš nám ukazuje, že láska bolí a stojí nás obeť - ale práve preto má hodnotu. Kríž nie je katastrofa, ale kompas: ukazuje, že najhlbšie dobro sa nerodí z pohodlia, ale z darovania sa. Aj v tom je voľba pre večnosť veľmi konkrétna: radšej byť s Kristom a byť pravdivý, než byť „úspešný“ a prázdny. Vždy pamätajme na slová sv. Jána Pavla II.: *„Lásku bez kríža nenájdeš a kríž bez lásky neunesieš.“* A ony nech sú nám pomocou pri každej voľbe. V rodine je voľba často o jazyku: či budem hovoriť s úctou, alebo uštipačne. V manželstve o pozornosti: či budem budovať blízkosť, alebo iba žiť vedľa seba. V práci o integrite: či sa nechám viesť iba ziskom, alebo aj svedomím. A v spoločnosti o pokoji: či budem rozmnožovať hnev, alebo prinášať zmierenie. Toto sú „obyčajné“ miesta svätosti.

Boh nežiada žiadne veľké gestá. Ako nás upozorňuje sv. Matka Tereza: *„Nesnaž sa robiť veľké veci, ale len malé veci s veľkou láskou.“*

Malá výzva na záver

V jadre je voľba pre Krista voľbou pre vzťah, keď Ježišovi hovoríme svojím životom: „Ty si môj Pán.“ Toto je spiritualita synovskej dôvery - žiť z Eucharistie, nechať sa uzdravovať zmierením, učiť sa rozlišovať v modlitbe.

Na záver by som vás chcel pozvať uskuťtočňovať nasledujúci mesiac tieto tri jednoduché kroky:

1. Každé ráno vyslov modlitbu odovzdania, napr.: *„Ježišu, vyberám si ťa dnes.“*
2. Urob jednu voľbu ako skutok lásky, napr.: odlož mobil, odmietni klebetu, neodpovedaj hnevom.
3. Každý večer si sprav krátke zhrnutie a spytovanie svedomia, ako sa ti darilo.

Text: Bronislav Antoň, diakon

Foto: Mária Melicherčíková

Tebou vábená

Tebou vábená
nedokážem odolať..
A nie polkou duše,
ale celou Ťa chcem milovať.
Patriť Ti. A plne.
Nech som k Tebe blízko,
Ty ešte bližšie ku mne.
V srdci tejto voľby
túžim bývať. Dýchať. Žiť.
V každodennom dare
Tebe náležať.
A stáť pred Tebou v pravde,
úplne bez príkras.
Aj tak ma plne poznáš.
A sám mi krásu dáš...

Janka Lajčáková

Jadro eucharistickej modlitby

Po speve *Svätý, Svätý, Svätý* sa v liturgii udeje tichý, ale zásadný zlom. Doteraz sme spolu s anjelmi a svätými chválili Boha. Teraz sa Cirkev akoby nadýchne a vstúpi do najhlbšieho jadra eucharistickej modlitby. Nejde už len o spev a odpoveď ľudu, ale o veľkú modlitbu, ktorú v mene všetkých prednáša kňaz.

Táto časť sa odborne nazýva Post-Sanctus - modlitba „po Svätý“. Jej úlohou je nadviazať na chválospev a plynulo nás priviesť k tajomstvu, ktoré budeme sláviť. Slová sa menia, tempo sa spomaľuje a text nás vedie k vedomiu, že stojíme pred Bohom, ktorý je svätý, ale aj blízky. Liturgia tu cielene opúšťa opis a vstupuje do rozprávania dejín spásy.

Epikléza

Nasleduje epikléza - odborný výraz, ktorým Cirkev označuje vyzývanie Ducha Svätého. Kňaz v tejto chvíli prosí Otca, aby Duch Svätý zostúpil na prinesené dary chleba a vína a premenil ich na Kristovo telo a krv. Ide o jednu z najvýraznejších chvíľ eucharistickej modlitby, pretože jasne ukazuje, že jadrom slávenia nie je ľudská schopnosť ani sila slov, ale Božie pôsobenie.

Epikléza nie je magickým zaklínaním ani automatickým úkonom, ale hlbokým vyznaním viery Cirkvi, že to, čo sa má stať, môže vykonať jedine Boh. Preto kňaz stojí pri oltári s rukami nad darmi - toto gesto vyjadruje otvorenosť, očakávanie a prosbu. Cirkev v tejto chvíli mlčky priznáva svoju závislosť od Ducha Svätého, ktorý jediný dokáže pretvárať obyčajné veci na nositeľov Božej prítomnosti.

Konsekrácia

Potom prichádza konsekrácia, teda premenenie, vrchol eucharistickej modlitby. Kňaz opakuje slová Ježiša Krista z Poslednej večere nie ako historickú citáciu, ale ako slová, ktoré Cirkev prijala a uchováva ako živé. Nejde len o spomienku na minulosť, ale o sprítomnenie Kristovej obety. Liturgia tu používa pojem anamnéza, čo znamená „živá spomienka“ - taká, ktorá

sprítomňuje to, čo pripomína. Nevraciame sa späť v čas, ale Boh sám sprítomňuje udalosť križa a zmŕtvychvstania uprostred zhromaždenej Cirkvi. Práve preto je táto chvíľa obklopená hlbokým tichom, pokľakom a úctou. Cirkev tu mlčí, lebo slová už nestačia; stojí pred tajomstvom, ktoré presahuje ľudské chápanie a pred ktorým zostáva len postoj viery a adorácie.

V tejto časti liturgia ide k podstate. Z chvály sa rodí obeta, z počúvania slova sa rodí prítomnosť Krista. Kto tomuto porozumie, ľahšie prijme aj ticho, pomalosť a sústredenosť tejto časti svätej omše. Nie je to pauza, ale vrchol.

Oto Dokoupil, kaplán
Foto: Mária Melicherčíková

Tip pána kaplána:

Keď sa po speve „Svätý“ kňaz začne tichšie a pomalšie modliť eucharistickú modlitbu, skús si v duchu povedať: „Pane, teraz som tu pred tebou.“ Pomôže ti to prejsť z vonkajšieho spevu do vnútornej modlitby a prežiť túto chvíľu vedomejšie a hlbšie.

Ako ovplyvnilo rozhodnutie veriť v Boha tvoj život?

- **Anka (65 rokov):** „Osobne si myslím, že je rozdiel veriť v Boha a veriť Bohu. Mojou voľbou je veriť Bohu, dôverovať mu. Z môjho pohľadu však jedno nevyklučuje druhé. Viera mi dáva silu ísť ďalej a neprešlapovať na mieste. V mojom živote je viera pohyb a zároveň nádej na krásne stretnutie s Nebeským Otcom.“
- **sr. Mária (62 rokov):** „Keď som mala 30 rokov, vstúpila som do rehole. To, že som si zvolila zasvätený život, je najlepšie a najkrajšie životné rozhodnutie v mojom živote.“
- **Irenka (73 rokov):** „Môj život sa celý zmenil. Pána Boha som úpenlivo prosila, aby mi pomohol, že už nevládzem. A on ma vypočul.“
- **Danka (57 rokov):** „Ja som sa nerozhodla veriť. Viera v Boha je mojou prirodzenou súčasťou od detstva. Postupne sa vyvíjala, rástla a menila. Prehlbila sa, keď som sa stala mamou, alebo vo chvíľach životných rozhodnutí, zdravotných ťažkostí mojich blízkych. Som vďačná, že ma dobrý Boh - Otec miluje.“
- **Magdaléna (55 rokov):** „Svoj život som začala vnímať úplne inak. Žijem s vedomím, že Boh je so mnou. Pri práci, pri odpočinku, do všetkých rozhodnutí požívam Boha a žijem v dôvere, že nie som sama, že on sa postará. Tam, kde je Boh, je pokoj a láska, a to je v mojom živote pre mňa najdôležitejšie.“
- **Tonka (75 rokov):** „Môžem povedať, že by som bola určite iný človek, keby som nemala vieru v Boha. Som Bohu veľmi vďačná.“
- **Dominik (30 rokov):** „Vo svojom živote som mal dve voľby. Rozhodnúť sa pre dobro alebo zlo. Veľa rokov som bol vzdialený od Boha, dobro som však vždy nachádzal u starej mamy. Neskôr som si uvedomil, že Boha môžem nájsť vo všetkom dobre. A tak som si našiel prácu, v ktorej sa starám o ťažko chorých a zomierajúcich. Pri naša mi to radosť, že môžem dávať lásku tam, kde chýba. A sám som obohatený, lebo som našiel Boha, ktorého som hľadal.“
- **Ivetka (59 rokov):** „Keď som pozvala Pána Boha do svojho srdca, bolo to najlepšie rozhodnutie v mojom živote. Uvedomila som si, ako ma Boh miluje; viac ako celá moja rodina. Život sa mi zmenil na plnohodnotný život v láske.“
- **Alíka (48 rokov):** „Bez viery by som nevedela zvládnuť svoju cestu. Cítila by som sa sama a slabá, napriek blízkosti mojej rodiny. Táto moja voľba veriť v Boha mi dáva silu, pokoj a odpovede na mnohé otázky a tiež istotu, že sa nemusím báť, pretože som Božia milovaná dcéra. A aj keď ľudsky zlyhám, Boh je milujúci Otec, ktorý moju ľútosť prijme s otvorenou náručou a láskou. A to mi pomáha kráčať životom v radosť a bez strachu.“
- **Zdenka (59 rokov):** „K viere som bola vedená od detstva. Keď som sa vydala, vďaka Bohu do katolíckej praktizujúcej rodiny, rozhodla som sa pokračovať vo viere v Boha. Tak ako to v živote chodí, nie všetky dni sú slnečné. Boli i ťažké obdobia, ktoré sa týkali krízy v manželstve či ťažkého zdravotného stavu môjho syna. Len vďaka modlitbám a viere v Boha som prekonala toto obdobie. Keby som sa nedržala Boha, lepšie povedané, keby Boh nedržal mňa, neviem, ako by vyzeral môj život. Rozhodnutie veriť v Boha je to najlepšie a najkrajšie, čo ma mohlo v živote stretnúť. Vďaka ti, Bože, za tento vzácny dar.“

Pripravila: Anna Gálová ml.

...tri otázky pre novozvolenú riaditeľku Charity - domu sv. Vincenta Vieru Mrázovú

Pani Mgr. Viera Mrázová, MBA, pôsobí od 1. januára 2026 ako riaditeľka neziskovej organizácie Charita - dom sv. Vincenta v Prievidzi. Po dlhoročnej práci v sociálnych službách krízovej intervencie vstupuje do novej etapy služby, v ktorej spája odbornosť, vieru a skúsenosť s človekom v núdzi. Akú víziu prináša do charity, to nám prezradila v krátkom rozhovore.

- 1 Čo vás viedlo k rozhodnutiu pracovať ako riaditeľka charity?**

Po mojom predošlom pôsobení som bola presvedčená, že už nechcem pokračovať v sociálnych službách. Bola som unavená a potrebovala som odstup. Keď však prišlo rozhodovanie o ďalšom smerovaní, nevnímala som to len ako voľbu práce, ale aj ako hľadanie povolania. Modlila som sa, aby som si vybrala správne a aby to rozhodnutie bolo v súlade s tým, kým som a čo mám svetu odovzdať. Paradoxne, čím viac som sa modlila, tým viac ma to vnútorne vracalo späť k charite. Až prišiel moment, keď som si uvedomila, že toto nie je uzavretá kapitola, ale naopak - priestor, kde môžem premeniť skúsenosti a zmysel služby v ďalšej etape života.
- 2 Dlhé roky ste pracovali v sociálnej sfére. Máte konkrétnu víziu, ako pretaviť svoje skúsenosti do Charity - domu sv. Vincenta?**

Moja profesijná cesta bola dlhodobo spojená s ľuďmi v kríze - s tými, ktorí sa ocitli v situáciách, kde išlo o bezpečie, zdravie, rodinu či budúcnosť. V takých chvíľach sa ukazuje, aké dôležité je nielen poskytnúť odbornú pomoc, ale viesť tých ľudí aj sprevádzať, dať im prijatie a nádej. Toto chcem priniesť aj do Charity - domu sv. Vincenta: aby bola miestom, kde človek nielen prežije náročné obdobie, ale kde sa znovu učí žiť.

Mojou víziou je posilniť odborné zázemie sociálnych služieb, prepojiť ich s duchovnou dimenziou služby a budovať kultúru, v ktorej sa pracovníci aj klienti stretávajú v rovnakom ľudskom a kresťanskom projekte - v snahe postaviť človeka na nohy. Vnímam tiež potrebu širšej spolupráce v komunite s farnosťami, samosprávou a odborníkmi. Charita prirodzene prepája svet viery a svet sociálnej pomoci a práve v tom vidím jej dnešnú silu.
- 3 Vaším mottom je výrok Alberta Einsteina: „Len život, ktorý žijeme pre ostatných, má zmysel.“ Aký cieľ ste si predstavovali pri uskutočnení tejto myšlienky?**

Tento citát ma oslovil svojou jednoduchosťou, ale aj pravdivosťou. Človek si často uvedomí hodnotu darovaného života až spätne - pri pohľade na ľudí, ktorým sme pomohli, a na situácie, kde namiesto slov hovorili činy. Mojím cieľom nikdy nebolo „meniť svet“, ale byť užitočná tam, kde som postavená. V rodine, v práci, v službe. Ak je viera živá, prirodzene nás vedie k tomu, aby sme nenechali iných v ťažkostiach samých. Táto myšlienka ma sprevádza aj dnes pri vedení charity: služba nie je o nás, ale o druhých. V tom nachádzam pokoj aj zmysel.

Anna Gálová ml.

Svedectvo o misiách po misiách (alebo o misijnej spovedi)

Pamätáte sa na mestské misie, ktoré sa konali v novembri 2025? Vo mne spomienka na ne stále rezonuje. A to, čo ma počas nich zasiahlo najviac, na intenzite ne-stráca. Bola to spoveď. Slová z nej a rady si pravidelne opakujem. Snažím sa, aby semienka milosti zasiate v mojej duši mali čo najlepšie podmienky na svoj rast.

K misiám som pristupovala s dávkou zodpovednosti, a preto som mala v pláne za ten týždeň „uchmatnúť“ pre seba toľko milostí, koľko sa len bude dať. A jedným z týchto kanálov milostí bola v mojich plánoch i spoveď.

Narušené plány

Keďže som mala počas misií i dobrovoľnícku službu, zároveň bolo potrebné aj v ten týždeň chodiť do práce a čakala ma tiež služobná cesta, v osobných plánoch bol ideálny deň na spoveď pondelok.

Ideálne plány sa skončili hneď v nedeľu po rozhovore s jedným z misionárov. Vysvetlil mi, že sv. spoveď počas misií je trochu odlišná. Misionári začínajú spovedať až v utorok, po kázni o hriechu. A tak som sa dozvedela, že hriech znamená „minúť cieľ“ a ešte raz som si prevetrala svoju dušu spytovaním svedomia.

Krátka a sladká

Prišiel utorok. Výborne - hor sa do radu na spoveď! Priznávam, že spoveď mi spôsobuje stres. Napriek rozumovému chápaniu, že ved' je to stretnutie s Ježišom a to je centrum, nie moje hriechy. Niekedy však najdlhšia cesta je z rozumu do srdca. A to bol môj prípad.

Spoveď by som označila slovným spojením „krátka - sladká“. Je to výraz, ktorý zaznel na jednej duchovnej obnove a veľmi sa mi páčil. Slová spovedníka boli priame a trefné. Nič navyše. Ak by som to nadľahčila, tak by som s humorom poznamenala, že ako u sv. pátra Pia. Odhalil i hriech, ktorý mi už ani moje vlastné svedomie nevyčítalo! Fú, hanba. Resp. žiadna hanba, ale sladká láskavá dobrota. Okrem „pokuty“ aj balíček dobrých rád.

Čas síz

Hneď po spovedi som zostala v kostole i na adorácii. Počas modlitby som si poplakala nad svojou biedou. Aj od dojatia nad Božou dobrotou. Zároveň sa v mojej hlave spustil vír myšlienok, v ktorom som zľava i sprava premýšľala nad rozhovorom počas spovede.

A zoznam otázok sa zväčšoval do závrtných rozmerov. Tak som si poplakala i druhýkrát. Chcel sa na mňa pripeliť smútok. Z toho, že mám otázky, na ktoré neprichádzali v tichu žiadne odpovede. Z toho, že mi nenapadá ani žiadna osoba, s ktorou by som ich v rozhovore prebrala. Konečne som sa upokojila. A zostala „len tak“, hľadiac na Ježiša v Eucharistii. Padlo rozhodnutie: budem k sebe milosrdná a skúsím byť i vytrvalá. Denne sa vracat' k radám zo spovede a čakať, že to zasiate semienko milostí raz vzklíči. Ved' bolo určené na to, aby odumrelo a prinášalo život, a nie doživotnú agóniu a umáranie sa v sebe!

Ako vyzerá môj život dnes? Čo priniesli misie do všednosti nasledujúcich dní? To je už nový príbeh, príbeh o všednosti života. A o tom možno nabadúce.

Katarína

Foto: Mária Melicherčíková

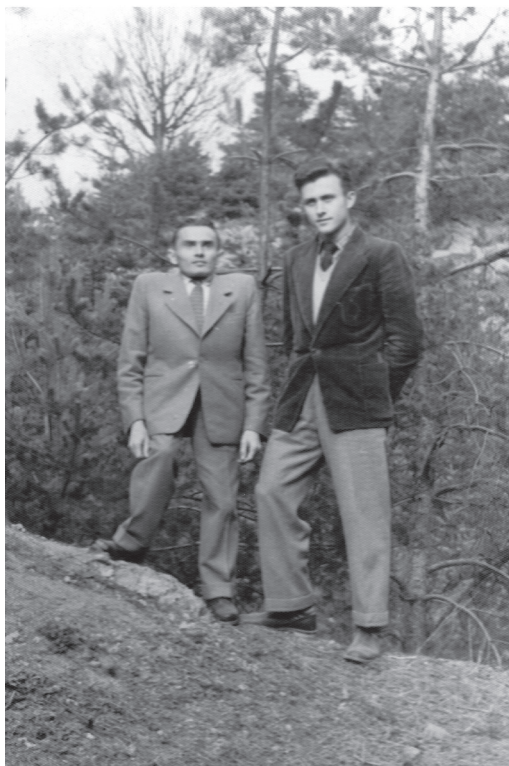
Rudolf Mečiar: Opravoval hodinky a fotografoval cirkevné udalosti

Naša spoločnosť v prvej polovici 20. storočia zažívala nenápadnú, ale veľmi významnú zmenu. Rodina a jej členovia začali byť závislí na cielenom sledovaní času. Stále viac jej členov sa v priebehu dňa muselo realizovať mimo domova v závislosti na konkrétnom čase.

Doterajšia starostlivosť o domáci majetok sa stávala stále viac druhoradou. Začalo sa chodiť do práce (zamestnania) mimo rodiny, do školy, do úradu. Sledoval sa príchod a odchod dopravných prostriedkov a ďalšej spoločenskej činnosti. Presne boli stanovené začiatky cirkevnej činnosti (rôznych druhov pobožností - sv. omši, litánií, rorátov, atď.). Jednoducho povedané, nevyhnutnými sa stali hodiny (hodinky), najčastejšie ako individuálny majetok jednotlivca. Doterajší historický význam niekoľkých hodinárskych majstrov sa zmenil. Vzniklo celé veľmi vážne remeslo „hodinár a zlatník“.

Predaj hodín a šperkov

V Prievidzi sa stal všeobecne známym hodinárom a zlatníkom Rudolf Mečiar, narodený 1. apríla 1925 na Dlhej ulici, ktorý by sa bol v roku 2025 dožil 100 rokov. Učňovské roky strávil u prievidskeho majstra Iringa. A ako bolo vtedy zvykom, opustil potom rodné mesto a tovarišské skúsenosti nadobúdaval u známeho viedenského majstra, u ktorého zložil aj tovarišské skúšky. Po návrate do Prievidze začal pracovať znovu u pána Iringa, u ktorého zložil aj majstrovské skúšky. Pre značnú časť občanov Prievidze, Hradca, Malej a Veľkej Lehôtky aj vzdialenej-

šieho okolia sa stal (vd'aka strategickej polohy svojej domácej dielne na Dlhej ulici) na dlhé roky nenahraditeľným, či už šlo o predaj hodín a šperkov, alebo ich opráv - a to až do zlikvidovania starej zástavby Dlhej ulice v roku 1966. Dokonca aj potom ešte niekoľko ďalších rokov pracoval na Starom sídlisku v pridelenom byte. Zomrel v bojnickej nemocnici 2. decembra 1972 na pľúcne ochorenie.

Aktívny aj napriek zdravotnej ujme

V rodine bol vážený a veľmi uznávaný. Ako šiel čas, bol nositeľom všetkého nového a moderného - nielen pokiaľ išlo o odborné vybavenie svojej dielne, ale aj o novoty v oblasti elektroniky (rádiá, magnetofóny a pod.). Trúfal si aj ako zdravotne postihnutý zakúpiť a až do zlikvidovania starej zástavby Dlhej ulice aj používať pre invalidov upravený automobil Trabant.

Jeho najväčším celoživotným koníčkom bolo fotografovanie zaujímavých udalostí v rodine, v meste aj v širokom okolí Prievidze. Zdokumentoval rok po roku všetky cirkevné udalosti, či už púte, sprievody Božieho tela, pobožnosti Veľkej noci, prvého svätého prijímania, birmovania a pod.

Či už Božou vôľou, alebo rozmarom prírody už od skorej mladosti došlo u neho k vážnemu poškodeniu chrčtice a ramenného kĺba, čo malo za následok zastavenie telesného rastu a vznik vážnej invalidity. Popri tejto zdravotnej ujme mu však spolu s darom múdrosti a pokory narástli (akoby náhrada od Pána Boha) aj veľmi útle ruky, čo mu umožňovalo za pomoci miniatúrnych hodinárskych fréz, sústruhu a ďalších pracovných pomôcok zhotovovať náhradné súčiastky do takmer všetkých typov vtedajších mechanických hodinových strojov. Často sa preto na neho obracali o pomoc aj iní renomovaní hodinárski majstri, keď do starších hodín nemohli nikde zohnať potrebné súčiastky.

Kto poznal tohto nášho spoluobčana, venujte mu, prosím, spomienku, ktorú si skutočne zaslúži. Je pochovaný na starom cintoríne v druhom rade pri severnej stene Mariánskeho kostola spolu so svojimi rodičmi (mojimi starými rodičmi z otcevej strany).

Jozef Mečiar, Brno

POZVÁNKA NA NEDEĽNÉ VYCHÁDZKY

Chcete sa počas nedeľného popoludnia prejsť niekde po vonku a nechcete ísť sami? Ponúkame vám možnosť každú druhú nedeľu v mesiaci spoločne stráviť popoludnie.

Začínáme v nedeľu 8. marca vychádzkou do Bojníc. Pôjdeme autobusom MHD č. 50, ktorý odchádza od farského kostola o 13:45 hod. Nastúpiť môžete na ktorejkoľvek zastávke na trase tejto linky MHD, kde vám je to bližšie. Vystúpime na zastávke Bojnica - Základná škola a odtiaľ pôjdeme spolu pešo okolo Bojnického zámku do kúpeľov.

Na cestu späť do Prievidze využijeme linku č. 3 (zdatnejší môžu ísť peši). Nebude

to žiadna náročná túra, ale nedeľná prechádzka vhodná pre každý vek. Pôjdeme iba za dobrého počasia - teda ak nebude pršať. Treba si zobrať fľašku s vodou, prípadne malú desiatu.

Netreba sa prihlasovať, ak budete mať čas a chuť, pridáte sa. Tešíme sa na vás! Prípadné informácie získate na telefónnom čísle 0948 370 352.

Elena Cagáňová

Piaristi a veduta

V jednom z minulých čísel farského časopisu sme spomenuli veľmi vzácnu vedutu Prievidze a Bojníc, ktorú v roku 1835 nakreslil člen piaristického rádu Antonius Štefka (Anton Štefka 1777 - 1850) ako dar venovaný provinciálnemu predstaviteľnému Jánovi Grosserovi. Teraz sa zmienime o niektorých lokalitách týkajúcich sa tohto prievidzského rádu, ktoré sú na vedute znázornené.

Veduta neobsahuje veľké množstvo nápisov či poznámok, no tie, ktoré Štefka vyznačil, boli podľa všetkého pre neho aj samotný rád dôležité.

Pravá a ľavá strana

Na pravej, prievidzskej časti veduty môžeme vidieť komplex piaristického kostola a kláštora s rozľahlou záhradou a ovocným sadom. Koniec tohto pozemku susedil so Znamenákovou záhradou, ktorá siahala až po rieku Handlovka. Pri prechádzke dnešnou Košovskou cestou si teda môžeme predstaviť, aká veľká bola v minulosti piaristická záhrada.

Na ľavej, zväčša bojnickej časti obrazu, sa nachádza niekoľko nápisov týkajúcich sa piaristov. Približne v lokalite dnešnej autobusovej a železničnej stanice môžeme vidieť kresbu s nápisom „*Pratum Scholar. Piarum*“ (Lúka zbožných škôl), ktorá zaberá nemalú plochu. Rovnaká plocha s identickým nápisom sa nachádza niekde v priestoroch dnešného mestského parku na ľavom brehu rieky Nitra.

Zaujímavé je označenie „*Thermatum scaturigo*“ (pravdepodobne Termálny prameň) vyvierajúci práve na tejto lúke patriacej piaristom a následne vtekajúci do rieky Nitra. V samotných kúpeľoch nachádzame nakreslenú stavbičku s kolešom a nápisom „*Mola Schol. Piar*“. Podľa toho tu teda piaristi vlastnili aj mlyn.

Lekár Michael Petőcz

Istým spôsobom sa piaristov týka aj posledný zaujímavý nápis severovýchodne nad Bojnickým zámkom obsahujúci slová „*celebris medici D. Michaelis Petőcz hortus*“ (záhrada slávneho lekára Dr. Michaela

Petőcza). V záhrade je zakreslená tak tiež drobná stavba vo veľkosti menšieho domu.

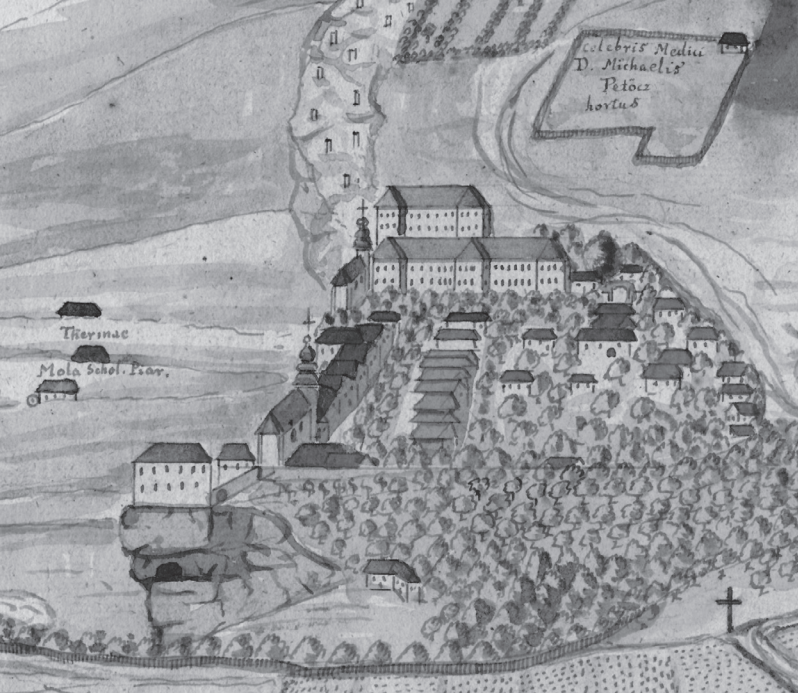
Mohli by sme sa opýtať, prečo člen rádu piaristov zakresľoval aj záhrady s menami osôb. Zaiste museli byť tieto osoby rehoľníkom čímsi blízke. Vďaka ďalšiemu bádaniu sme zistili niekoľko informácií o slávnom (ako ho pomenoval Štefka) lekárovi Petőczovi.

Michael Petőcz bol známy lekár a filozof. Narodil sa 15. septembra 1779 v Prešporuku. Jeho otec bol tajomníkom grófa Jána Csákyho, neskoršieho strážcu koruny. Po ukončení štúdií bol Michael v službách grófa Jána Pálffyho. Býval v Bojniciach a vtedy sa naučil aj plynule po slovensky. Bol špecialistom na balneoterapiu. Po nejakom čase strávenom mimo nášho regiónu sa v roku 1829 vrátil na rok do Bojníc, kde sa sám liečil. Traduje sa o ňom, že pracoval vždy neskoro do noci pri káve a víne, hoci kávu ako takú z princípu odmietal a proti pitiu kávy napísal aj knihu. Zomrel 21. februára 1842.

Čo je pre nás dôležité, často vraj navštevoval piaristov v Prievidzi. Je tak pravdepodobné, že viacerým z nich poskytol svoju lekársku pomoc a bol pre nich dobre známy.

Autor veduty Anton Štefka nám tak svojou nenápadnou kresbičkou na tejto vzácnej vedute poskytol podnety pre ďalšie bádanie a aj vďaka nemu môžeme spoznávať nové súvislosti spojené s rehoľným spoločenstvom pôsobiacim v našom meste s istými prestávkami už 360 rokov.

Pavol Schmidt

Zdroje:

ANTAL, Stefka: *Bajmóc és Privigyé környéke*, 1835

MÉSZÁROS, Ondrej: *Filozofický systém tzv. Psychizmu*. In *Filozofia*, roč. 59, 2004, č. 10, s. 715

Foto:

Výrez veduty so znázorňovaním Bojníc, mlyna piaristov a záhrady Michaela Petöcza. Zdroj: Piaristické múzeum v Budapešti

Vyhlasenie Roku sv. Františka

S radosťou oznamujeme, že pápež Lev XIV. pri príležitosti osemstého výročia prechodu sv. Františka z Assisi do večnosti rozhodol o vyhlásení Roku sv. Františka. Bude sa sláviť od 10. januára 2026 do 10. januára 2027.

Apoštolská penitenciária udeľuje plnomocné odpustky za obvyklých podmienok tým, ktorí sa zbožne zúčastnia tohto mimoriadneho Jubilea.

Milosti tohto osobitného roka sa okrem členov františkánskej rodiny rozširujú aj na všetkých veriacich bez rozdielu, ktorí srdcom odpútaným od hriechu vykonajú púť do ktoréhokolvek františkánskeho kláštorného chrámu alebo na miesto kultu zasvätené sv. Františkovi kdekolvek na svete.

Starší, chorí a tí, ktorí sa z vážnych dôvodov nemôžu vzdaliť zo svojich domovov, môžu takisto získať plnomocné odpustky, ak sa duchovne spoja s jubilejnými sláveniami a obetujú Bohu svoje modlitby, bolesti a utrpenia.

Podmienky na získanie plnomocných odpustkov (pre seba alebo za zosnulých):

- sviatostná spoveď, aby bol veriaci v stave milosti (v priebehu ôsmich dní pred alebo po);

- účasť na sv. omši a prijatie Eucharistie;
- púť do ktoréhokolvek františkánskeho kláštorného chrámu alebo na miesto kultu zasvätené svätému Františkovi kdekolvek na svete, kde si veriaci obnoví vyznanie viery modlitbou Kréda na opätovné potvrdenie kresťanskej identity;
- modlitba Otčenáš na potvrdenie dôstojnosti Božích detí prijatej v krste;
- modlitba na úmysly Svätého Otca na vyjadrenie príslušnosti k Cirkvi, ktorej základom a viditeľným stredom jednoty je rímsky veľkňaz.

V tomto čase slávania, ktorý korunuje osemstoročné františkánske výročia, srdečne pozývame všetkých veriacich, aby sa aktívne zapojili do tohto výnimočného Jubilea.

Spracované podľa stránky Rehole menších bratov františkánov na Slovensku

Rok sv. Františka z Assisi

23.

Ako už z predošlého článku viete, pápež vyhlásil rok 2026 za Rok sv. Františka z Assisi pri príležitosti 800 rokov od jeho úmrtia. Jednou z podmienok získania odpustkov je púť do ktoréhokoľvek františkánskeho kláštorného chrámu alebo na miesto zasvätené svätému Františkovi kdekoľvek na svete.

Takéto chrámy máme aj na Slovensku, najbližšie v Beckove, v Hlohovci, v Trnave, v Bratislave, v Nových Zámkoch a inde (1). Rovnako môžeme navštíviť aj chrámy zasvätené sv. Františkovi z Assisi. /Viac vysvetľuje (2)./

Bezplatná rezervácia

Ako býva zvykom, v tomto príspevku sa pozrieme za hranice, do hôr a kotlín v strednom Taliansku, po ktorých kráčali nohy tohto svätca. V samotnom Assisi bude doteraz nevidaná udalosť! Od 22. februára do 22. marca 2026 budú vystavené k verejnej účte ostatky sv. Františka. Ak by sa niekto chcel vybrať v tomto období do Assisi, tak na stránke (3) je nevyhnutné si bezplatne rezervovať čas, kedy si prídete uctiť ostatky sv. Františka, ktoré budú vystavené v dolnom kostole Baziliky sv. Františka. Osobitný čas a registrácia je pre skupiny s kňazom a osobitný je pre individuálnu návštevu, rodiny alebo skupiny bez sprievodu kňaza.

Taktiež je potrebné si rezervovať aj miesto a čas na sv. omšu v hornom kostole Baziliky sv. Františka. Je to kvôli plynulej a bezpečnej organizácii, aby každý mohol zažiť svoju púť v pokojnej a meditačnej

atmosfére. Do 17. januára bolo už štvrt milióna rezervácií. (4) Možno sa aj niekomu z vás ujde. Bez toho tam nechod'te. Františkáni berú pravidlá veľmi seriózne, nespoliehajte sa na talianske maniere, že veď nejak sa všetko vyrieši.

Rušné i pokojné

No i po zvyšok roka je Assisi zaujímavým mestom na úbočí hory Subasio s vyhlídkou na medzihorskú kotlinu Valle Umbra s malebnou mozaikou polí, olivových sádov, viníc a sídiel.

Ústrednými bodmi návštev býva samotná Bazilika sv. Františka z Assisi, kde je sv. František pochovaný; potom Bazilika Panny Márie Anjelskej, vo vnútri ktorej je kostolík Porciunkula, kde sv. František naposledy vydýchol, a Kostol sv. Kláry, kde sa nachádza kríž, ktorý opravil samotný sv. František.

V okolí Assisi je však ešte niekoľko ďalších miest spojených so životom sv. Františka a zvyčajne tam býva menej pútnikov. Nevylučujem však, že v tomto roku ich môže pribudnúť aj tam.

Sú to miesta, kde môžete nájsť tiché miesta na modlitbu a rozjímanie. Prvým je kostolík San Damiano. (5) Dá sa k nemu prísť za pár minút peši od parkoviska pri

Pokoj na rozjímanie pri kostolíku San Damiano, 15.7.2018

V skalách vytesaný oltár Tau v Eremo delle Carceri, 16.7.2018

Novej Bráne (Porta Nuova). Je príjemné si tam sadnúť na lavičku oproti múrom, ktoré sám František vlastnoručne opravoval a uvažovať o jeho živote.

Ďalším miestom je Rivotorto, miesto, kde sa stretávali prví nasledovníci sv. Františka (6). Je autom veľmi ľahko dostupné, nachádza sa v kotline pod mestom Assisi. Rovnako dostupné autom (aj asi hodinovou prechádzkou pešo z Assisi) je Eremita delle carceri, miesto, kam sa sv. František chodieval modliť osamote. (7) Dodnes si tu na úbočí hory Subasio v úzkom údolí pod starými dubmi môžete odpočínúť od ruchu mesta.

Ďalšie miesto spojené so životom tohto svätca je asi hodinu jazdy autom vzdialená Cortona, o ktorej som písal v novembrovom čísle z roku 2024.

Marek Šimurka

Zdroje:

- (1) <https://frantiskani.sk/>
- (2) <https://frantiskani.sk/11805/jubilejny-chram-v-roku-svateho-frantiska-jednotny-a-zavazny-pravny-vyklad/>
- (3) <https://sanfrancescovive.org/en/booking/>
- (4) <https://frantiskani.sk/11737/je-uzasne-ako-velmi-ludia-miluju-svateho-frantiska-informacie-o-verejnom-ucteni-ostatkov-sv-frantiska/>
- (5) <https://maps.app.goo.gl/XSQdumtm4HrpFT5e7>
- (6) <https://maps.app.goo.gl/xUAsuFYWPnkwzbkG8>
- (7) <https://www.santuarioremodellecarceri.org/en/home.html>

Kráľ kráľov - kreslený príbeh o Ježišovi

Juhokórejsko-americký animovaný film *Kráľ kráľov* mal premiéru v USA v decembri 2024 a je dielom kresťanského filmového štúdia Angels Studio. Jeho príbeh je medzinárodný - vizuálne efekty vytvorilo štúdio vo Vietname, postprodukcia prebehla v štúdiách v Austrálii a hlas postavám dali americkí a britskí herci. Na Vianoce 2025 sa dostal aj do našich kín so slovenským dabingom.

Film je voľne inšpirovaný knihou *Život nášho Pána* od Charlesa Dickensa, ktorý je zároveň aj rozprávačom. Spája klasické rozprávanie s modernou animáciou.

Dickensov syn Walter je fascinovaný príbehom kráľa Artuša a často sa naňho hráva - aj so svojou mačkou Willou. Charles mu na dobrú noc začína rozprávať príbeh skutočného Kráľa kráľov.

Walter sa ocitá v príbehu, ktorý sa začína prvými Vianocami a pokračuje celým Ježišovým životom. Kráča po boku Ježiša, zoznamuje sa s jeho učeníkmi, vidí jeho zázraky, počúva jeho učenie. Vidí uzdravenia chorých a utíšenie búrky jediným slovom.

Z celej hĺbky príbehu nášho vykúpenia autori vyberajú časti, ktoré sú blízke a pochopiteľné deťom i ľuďom každého

veku, pričom sa verne držia biblickej predlohy. Posledná večera i Ježišovo ukrižovanie sú zobrazené s citlivosťou voči detským divákovi, teda bez konkrétneho zobrazenia umučenia, ale s dôrazom na lásku a obeť, ktorá je podstatou Ježišového príbehu.

V závere filmu chlapec Walter nachádza prázdny hrob a stretáva sa so živým Pánom.

Plný radosti beží porozprávať príbeh o skutočnom Kráľovi kráľov svojim súrodencom.

Film je vhodný pre deti od 7 rokov, ale svojím príjemným spracovaním príbehu našej spásy osloví aj dospelých. Ateistovi asi život nezmení, ale veriacim znovu pripomenie Božiu lásku, dobrotu a nádej prameniacu z Kristovho kríža a prázdneho hrobu.

Mária Kvetová

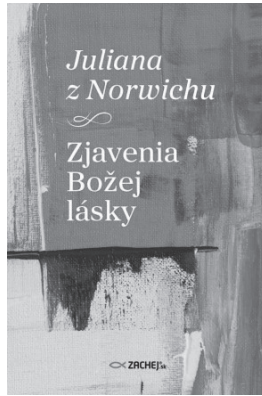
Juliana z Norwichu: Zjavenia Božej lásky

„Viera nie je nič iné ako správne chápanie spojené s pravdivým presvedčením a pevnou dôverou ohľadom nášho bytia: že my sme v Bohu a Boh, ktorého nevidíme, je v nás.“

Priznám sa, že súkromné zjavenia nie sú literárnym žánrom, ktorý by som vyhľadával. Na stredovekú mystičku Julianu z Norwichu som však narazil ešte pred niekoľkými rokmi u teológov nádeje.

„Všetko bude dobré a všetko sa obráti na dobré.“ To sú jej značkové slová, znejúce detsky jednoducho, až naivne. Juliane vo vyjadrovaní naozaj nechýba prostota, ale neskĺza k banálnosti ani si nezakrýva oči pred zlom a dôsledkami hriechu. Temná strana ľudskej existencie ale nikdy nepreváži v jej pohľade.

Svätá Terézia z Lisieux v niektorých svojich vyjadreniach pôsobí až trúfalo a podobne možno vnímať aj Julianu. V skutočnosti ide o odvahu, ktorá vyrastá z hlbokej pokory a poznania veľkosti Božej dobroty. Človek je úbohý nie preto, že by sa preceňoval, ale z dôvodu nepochopenia vlastnej hodnoty. Je najdokonalejším Božím stvorením, do ktorého Otec vtlačil svoju nezmazateľnú pečať. „Ste bohmi, všetci ste synmi Najvyššieho,“ odvoláva sa na

slová žalmu Syn, ktorý prišiel Adama vziať tam, kam patrí. Sestrou veľkej nádeje je veľká dôvera. Juliane nebolo zjavené všetko. Často opakuje, že mnohé zostáva skryté a pre ľudskú logiku nejasné. Celú cestu pred sebou nevidíme, ale jej koncom si vo viere môžeme byť istí. Naše najsmelšie dobré túžby totiž nie sú naše. „Ja som prameň tvojich prosieb,“ hovorí Pán Juliane.

„Netreba sa báť, treba sa nebáť,“ spievajú Živé kvety, akiste inšpirované živým plameňom lásky, v ktorom svätá Terezka povedala: „Nebojím sa Boha, ktorý sa pre mňa stal takým malým.“

„Chcela by si vedieť, čo mal na mysli Pán a aký je význam tejto veci? Vezď teda: zmyslom tohto jeho zjavenia bola láska. Kto ti to zjavil? Láska. Čo ti zjavil? Lásku. Prečo ti to zjavil? Pre lásku. Zotrvaj v nej a pochopíš, a spoznáš z nej viac. Ale nikdy sa v nej až naveky nedozvieš ani nenaučíš nič iné ako ju.“

Peter Pikulík, OFMConv

Foto: www.kumran.sk

Jej voľba bola jasná

(Blahoslavená Mária Klementína Anuarite Nengapeta)

Keď ju mama už ako rehoľníčku žiadala, aby sa vrátila domov a pomohla jej živiť rodinu po odchode otca, mala vo veci jasno: „Kto priložil ruku na pluh a obzerá sa naspäť, nie je hodný kráľovstva nebeského!“ Blahoslavená Mária Klementína sa vyznačovala nielen pevnou vôľou, ale i jasnosťou úsudku. A za pravdu bola ochotná položiť aj svoj život.

Mária Klementína (vlastným menom Anuarite) Nengapeta sa narodila pravdepodobne v roku 1939 vo vtedajšom Belgickom Kongu v Afrike v mestečku

Wamba. Jej rodičia boli pôvodne animisti (uctievali rastliny a zvieratá), ale mama so sestrou neskôr spoznali aj kresťanskú vieru a v roku 1945 sa spolu s Anuarite

dali pokrstiť. Vďaka tomu začala Anuarite navštevovať misijnú školu a neskôr učiteľský ústav v Bafwabake, ktorý viedli sestry Svätej rodiny.

Reholné povolanie

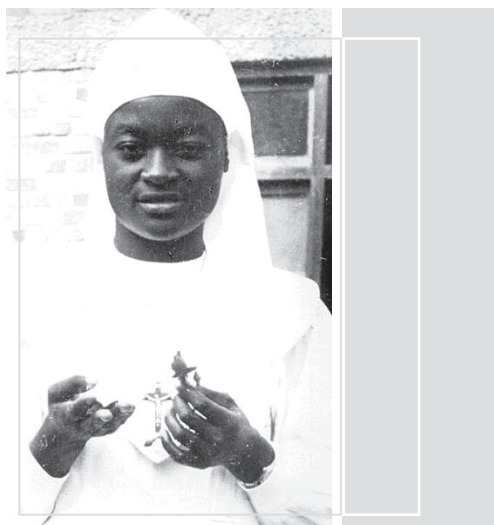
Anuarite už v roku 1952 začala vnímať svoje reholné povolanie, matka predstavená však o ňom pochybovala. Napriek tomu ju po ukončení základného štúdia do rehole prijala. Anuarite dostala reholné meno Mária Klementína a pokračovala vo vzdelávaní. Po dvoch rokoch získala učiteľský diplom a začala učiť na základnej škole. Sestra predstavená jej dovolila zložiť sľuby len na určitý čas, pretože trpela častými bolesťami hlavy a mala netrpezlivú a popudlivú povahu. Čoraz častejšie však nad nimi víťazila veľká snaha o zlepšenie a pevná vôľa.

V období, keď už bola Mária Klementína v kláštore, navštívila ju jej mama. Sťažovala sa, že otec od nich odišiel, rodina sa rozpadla, staršia sestra Bernadeta zomrela a dve mladšie dcéry ešte študujú. Finančné problémy chcela vyriešiť s Anuaritinou pomocou. Ona jej však vysvetlila, že nemôže porušiť sľub, ktorý dala Bohu, a vrátiť sa domov. Poprosila mamu, nech ju o čosi takéto viac nežiada a ubezpečila ju, že Boh sa o nich postará.

Odpúšťam vám

V roku 1960 sa z Belgického Konga stala Demokratická republika Kongo. Vypukli tu nezhody, ktoré neskôr prerástli do občianskej vojny. V roku 1964 prišli do Bafwabaky, kde sestra Mária Klementína žila, ozbrojené oddiely. Naložili sestry do nákladného auta a odviezli ich preč.

Ich cesta viedla do blízkosti vily plukovníka Ngalo. Ten, keď uvidel Máriu Klementínu, povedal, že ju chce do svojho domu ako svoju ženu. Mária Klementína na to zareagovala slovami, že to radšej zomrie. Následne sa na ňu zameral jeden z dôstojníkov, kapitán Pierre Olombe. Posilnil sa drogami a pod ich vplyvom ju chcel

donútiť porušiť sľub čistoty. Dal ju odvieť na dvor do auta, ale ona mu druhými dverami ušla von. Dobehol ju a začal biť. Mária Klementína aj napriek silným úderom opakovala: „Odpúšťam vám, lebo neviete, čo robíte.“

Olombe napokon zavolať dvoch svojich vojakov s nožmi. Povedal im, že sestra Mária Klementína ho napadla a majú ju zabiť. Oni do nej začali bodat nožmi a Olombe na ňu ešte aj vystrelil. Zomrela okolo jednej hodiny v noci 1. decembra 1964.

Telo sestry Márie Klementíny bolo hodené do masového hrobu. O niekoľko dní neskôr sa ho vybral hľadať kňaz Odio a podarilo sa mu ho identifikovať. Pozostatky umučenej sestry boli prevezené do katedrály v Isiro.

Pápež Ján Pavol II. ju blahorečil v roku 1985 počas svojej apoštolskej cesty do Afriky. Pri tejto príležitosti o nej povedal: „Rozhodne kráčala v šlapajach Krista, ktorému úplne zasvätila svoj život. Ako on odpustil, tak aj ona odpustila. Ako on obetoval svoj život, obetovala ho i ona.“

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 2, www.catholica.cz
foto: www.faith.nd.edu

Ahojte, kamaráti!

Viete, ako v rozprávkach mávajú čarovné dvere, kde si hlavné postavy musia vybrať, do ktorých z nich vstúpia, a podľa toho sa píše ich príbeh? Predstavte si, že aj v našom svete to tak funguje. Každý deň máme pred sebou niečo podobné – neviditeľné dvere, za ktorými sa skrývajú naše voľby.

Niektoré voľby sú také jednoduché, že si ich ani nevšimneme: napríklad pozrieť si film, keď by sme sa mali učiť, alebo ísť von s kamarátmi, aj keď máme robotu doma. Iné voľby sú ťažšie a vyžadujú odvahu: povedať „prepáč“, keď sme niekomu ublížili, byť dobrou a láskavou osobou, alebo pomôcť niekomu, kto je smutný.

Boh nám dal slobodnú vôľu – to je ako super darček. Môžeme si vybrať, čo urobíme. A každá malá voľba je ako semienko. Semienka láskavosti môžu vyrásť do veľkých stromov radosti. Semienka pravdy môžu rozžiariť tmu okolo nás. Nie vždy je ľahké vybrať si správne. Ale keď počúvame Boha a konáme dobro, naše srdcia sa stávajú silnými a pokojnými a naše voľby môžu meniť svet – aj keď sme ešte malí. Takže nabudúce, keď budete stáť pred malou alebo veľkou voľbou, zastavte sa a spýtajte sa: „Pomôže toto niekomu? Urobí to radosť Bohu? Chcem, aby moje semienko vyrástlo do krásneho stromu?“ Pamätajte si: aj tie najmenšie voľby môžu byť veľkým dobrodružstvom.

Simonka

Vo februári oslavuje svoj sviatok svätý, ktorý tiež urobil v živote dobrú voľbu. Žil v období staroveku a nikdy nezaprel Krista. Podľa legendy uzdravil dieťa, ktorému v hrdle uviazla rybia kosť. Preto sa na jeho sviatok udeľuje veriacim požehnanie hrdla. Poznáte jeho meno? Ak nie, dozviete sa ho po vylúštení osemsmierovky.

O
S
E
M
S
M
E
R
O
V
K
A

D	O	B	R	O	T	A
A	N	N	A	B	E	L
R	L	Á	S	K	A	L
T	A	D	Ž	A	R	O
S	V	E	T	I	E	G
R	E	J	J	N	I	O
K	O	T	A	I	V	S

Slová:

LÁSKA, KAIN, VIERA, NÁDEJ,
ANNA, SVIATOK, LOGOS, KRST,
SVET, DAR, DOBROTA, LEO

?

Hádanka:

Veľké skoky, chodí bosý, vo vaku
si dieťa nosí. Čo je to?

Pohni mozgom – pre Božie deti do 100 rokov:

Ako odmeriate presne 4 litre vody, ak máte k dispozícii iba dve odmerné nádoby s objemami 5 litrov a 3 litre?

Správne odpovede nájdete na str. 34.

Martina

K R Í Ž O V K A

Sv. František Saleský povedal: „Čo ťa vynesie najvyššie, je trpezlivosť (dokončenie v tajničke).“

Pomôcky: Rona, El, KŠK, AMK, Klnie, Elsa, Lola	Opierka stoličky	1 časť tajničky	Lovecká korisť, športová cena	Elektrický odpor (značka)	Prišli o rodičov	Rímska číslica 5		Predložka (smer)	Mužské meno 5. 12.	Hazard	Týkajúci sa dneška	
Časť pevniny obkolesená vodou							Dlhá bodná zbraň					Ľahký teh- lový obklad na sklotext. sieťke
							Skláreň v Led. Rovniach					
Porovnaj (skrátka)				Síra (značka)		Zvyk, cvik, obratnosť						
				Predmet, fakt, skutočnosť		Nuž, prсто, takrečeno						
V tvare písmena s (napr. krivka)								Základná číslovka				
								Tona (značka)				
Kto podáva referát									Krestanský mládež. klub v Žiline			
								Znovu, opäť				
Súbor všetkých písmen								Protónové číslo (zn.)		Dusík (zn.)		Stahujú sa oblaky, zaťahuje sa
								Vystavujú sa slnku		Životný partner		
Získavaj mlieko od dojného zvierata				Popevok			2. časť tajničky					
				Vlhkosť, mokrosť			Zn. požiarnej bezpečnosti					
Lutécium (značka)			Rímska číslica 6			Hl. postava z Ľadového kráľovstva					Polomer (značka)	
			Cválajúc			Obdivujte					Preklína, zlorečí	
Kyslík (značka)		Chlór (značka)			Podložka, tlmí doskok							
		Kto kradne			Predložka (smerom)							
	Hádka, škriepka						Jód (značka)		Tekutý výlučok pečene			
	Rozmočená zem						Silný dážď		Predložka			
Ktorým patrí nebeské kráľovstvo												
Stará mama v jazyku tagalog (Filipíny)					Prenášaj, nos				Stroj na lisovanie			
					Výlučok pri námahe				Pevná, lesklá vodivá látka			
Adolf po domácky				Dobre sací papier						Európska akreditácia		
				Nežiaduce účinky (skr.)						Záporná predpona		
Beznádej, tma, bezútešnosť								Osobné zámeno (3. osoba j. č.)			Draslík (značka)	Predložka
Citoslovce prekvapenia			Únik, záchrana behom					Vrchtnák				

Tajnička z minulého čísla znie: „krehkosťou a marginalizáciou“.

Pripravila Mária Suríková

Rozhodol som sa na seba zapracovať - nechal som pitie alkoholu aj fajčenie, prestal som jesť ťažké jedlá, začal som s diétou a po dvoch týždňoch som prišiel o rovných 14 dní...

„Čau Fero, počul som, že si sa oženil.“
„Hej, oženil.“
„Tak to musíš byť šťastný.“
„Máš pravdu, musím.“

Volá uplakaná Mara kamarátke:
„Manžel ma práve opustil. Myslím, že to je preto, že si veľa domýšlam a robím predčasné závery.. Jaj, počkaj, nie. Bol len smeti vyniesť.“

Rozprávajú sa dvaja kamaráti:
„Včera som sa zabudol v krčme a aby som si to u manželky vyžehlil, kúpil som jej kvety. Kvety vraj povedia všetko.“
„A povedali?“
„Nie, vôbec ich nepustila k slovu.“

Na vojne príde veliteľ pred svojich vojakov a pýta sa ich:
- Vie tu z vás niekto hrať na heligón?
Prihlásili sa štyria. A veliteľ na to:
- Výborne, nafúkate čly.

Historický záznam kronikára z Palestíny spred dvoch tisícročí:
„Vlani nás prepadli krdle kobyliiek. Bolo to naozaj hrozné! Všetko nám zožrali... Len prorok Ján Krstiteľ si pochvaloval, že si ich zavaril vyše päťdesiat pohárov...“

„Anička, ako rozoznáme hlavnú vetu od vedľajšej?“
„Jednoducho. Čo povie mamka, je hlavná, a čo ocko, to je vedľajšia.“

„Chaim, nemohol by si mi požičať stovku?“
„Je mi ľúto, nemám pri sebe peniaze.“
„A čo doma?“
„Ďakujem, všetci zdraví.“

FAŠIANGOVÁ

Dvaja farári sa rozprávajú:
„Mne sú zo všetkých športovcov najsympatickejší cyklisti.“
„Prečo?“
„Lebo sa starajú o svoje duše.“

Na pracovnom pohovore sa pýtajú Východniara:
„Kde ste sa narodili?“
„Ta v Košiciach.“
„Ktorá časť?“
„Ta... celý v Košiciach!“

Dnes ráno u nás sused zvonil o 2:30 hod.!!! No pochopíte to??? O pol tretej ráno!!! Našťastie som ešte nespál, pretože som trénoval na bubnoch...

Ide františkán po diaľnici vo svojom malom aute. Keď ho predbehol jezuita za volantom veľkého BMW, bol náraz vzduchu taký silný, že františkánovo autíčko dostalo šmyk a ocitlo sa v priekope. Jezuita zastaví, vystúpi zo svojho vozidla...

... a vytiahne františkána z trosiek jeho auta. Františkán je značne otrásený a potľčený. Jezuita teda vytiahne z vrečka malú fľašu koňaku a nechá ho poriadne si lognúť. Františkán sa preberie a hovorí jezuitovi: „Vďaka, drahý spolubrat, ste taký láskavý! A vy si nedáte?“

„Nie,“ odpovie jezuita, „nikdy nepijem pred tým, než mi polícia dá fúkať.“

Janko po prvý raz vidí páva:
„Ocko, pozri, tá sliepka kvitne!“

Čo je to maximálna vytrvalosť?
Čakať, kým na teba volské oko žmurkne.

VTIPPARÁDA

Štyria rehoľníci sa spolu večer rozprávajú v miestnosti dobre osvetlenej veľkým lustrom. Teologická diskusia je v plnom prúde, keď zrazu dôjde k výpadku elektriny a v miestnosti je úplná tma.

Františkán pokľakne a začne ďakovať Bohu za „sestru tmu“.

Benediktín sa začne naspamäť modliť breviár.

Dominikán začne nahlas prednášať svoju úvahu o temnote sveta a Svetle pravom.

A tu sa svetlo znova rozsvieti a františkán, benediktín a dominikán zistia, že v miestnosti chýba jezuita. Idú ho teda hľadať a nájdu ho pri rozvodnej skrini, kde práve zapol poistky.

Dvaja františkáni chodili zberať milodary po dedinách. Raz videli pri mlyne priviazaného osla:

„Ten somár by sa nám zišiel. Predali by sme ho za toľko, čo nevyžobreme ani za mesiac,“ povedal fráter. Mních odviazal osla a odviedol, zatiaľ čo druhý si priviazal štranok okolo krku. Prišiel mlynár a div ho neporazilo.

„Viete, ja som bol kedysi pobožným mníchom, ale zhrešil som. Preto som sa premenil na somára. Ale vypršal mi trest a opäť som pobožným frátrom.“

Mlynár sa upokojil, poľutoval mnícha a ešte ho obdaroval. Asi za týždeň šiel mlynár na trh a skoro odpadol, keď tam uvidel svojho osla. Šibalsky mu pošepkal do jeho somárskych uší:

„Ej, ej, dôstojný pane, zase ste zhrešili?“

Môj pes naháňa ľudí na bicykli. Tak sme mu ho museli zobrať.

Sliepka hovorí sliepke:

„Včera som mala také horúčky, že som zniesla vajce natvrdo.“

Príde zlodej v noci do domu a počuje papagája:

„Feri ťa vidí, Feri ťa vidí!“

Zlodej vezme deku, zakryje klietku, ale papagáj zlomyselne zaškrieka:

„Feri nie je papagáj, Feri je pitbul!“

Farizeji idú ukameňovať hriešnicu.

Vtom príde Ježiš a hovorí:

„Kto je bez viny, nech ako prvý hodí kameň!“

Okolo Ježišovej hlavy preletí veľký balvan. Ježiš sa pomaly otočí a hovorí:

„Ale no tak, mami!“

K nebeskej bráne dorazí vplyvný politik. Svätý Peter listuje v knihe hriechov, krúti hlavou a hovorí: „No, môj milý, toto na nebo nevyzerá. Pôjdeš pekne dole.“

Politik sa zatvári urazene, vytiahne zlatú vizitku a hovorí:

„Počúvajte, Peter, vy zrejme neviete, s kým hovoríte! Zavolajte mi sem šéfa, hneď si to vydiskutujeme. Chcem VIP apartmán s výhľadom na raj a okamžitý prístup k anjelskemu cateringu!“

Vtom sa okolo nich prešuchne skromný starček v starom svetri. Svätý Peter sa rozžiari, objíme ho a povie: „Vitaj, drahý brat! Máme pre teba pripravené miesto priamo pri hlavnom stole!“

Politik vybuchne: „To je škandál! Kto je ten chlap? Nejaký kardinál? Alebo aspoň predseda vlády?“

Svätý Peter sa naňho pozrie a pokojne odpovie:

„Nie. To je pán učiteľ. Štyridsať rokov učil deti matematiku. Vieš, my tu v nebi ideme podľa špeciálneho algoritmu: on si svoje peklo odkrútil už na zemi, zatiaľ čo ty si si v ňom podal žiadosť o trvalý pobyt.“

Farská kronika od 1. januára do 1. februára 2026

Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:

Selin Stojková
Matteo Šovčík

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo
večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Alžbeta Trenčianska, 90 r.
Eva Olejková, 90 r.
Štefan Šandor, 67 r.
Anna Bagin
Miroslav Čavojský, 70 r.
Gabriela Žiaková, 73 r.
Ján Karak, 85 r.
Július Ďalog, 74 r.
Kristián Kováč, 81 r.
Alena Bencová, 83 r.
Ľudovít Nagy, 85 r.
Jozef Krištín, 81 r.
Viliam Tomášik, 84 r.
Jozef Kiš, 49 r.
Ľudovít Brand, 66 r.
Ján Gunda, 62 r.
Pavel Karpíš, 80 r.
Marta Galová, 81 r.
Ladislav Bittara, 73 r.
Eugen Hantabál, 89 r.
Eva Oboňová, 34 r.
Viťazoslav Mišovič, 77 r.
Ján Boško, 69 r.
Anna Vaňová, 86 r.
Jaroslav Vdoleček, 85 r.
Jarmila Rozembergová, 72 r.

Správne odpovede zo str. 30:

Osemsmerovka: Blažej

Hádanka: klokan

Pohňi mozgom: Najprv naplníte 5 litrovú nádobu a z nej odlejte 3 litre do druhej nádoby a hneď ju aj vyprázdnete. Zvyšné 2 litre prelejte opäť z 5 litrovej nádoby do 3 litrovej. Väčšiu nádobu znovu naplníte doplna a z nej dolejte doplna i menšiu nádobu, čiže ubudne presne 1 liter. Vo veľkej nádobe tak zostanú litre 4.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,70 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori:
Jozef Repko, Oto Dokoupil,
Bronislav Antoš, Jozef Durkot,
Peter Valachovič, Elena Cagáňová,
Mária Fichnová, Anna Gálová ml.,
Anežka Kútiková, Jana Lajčáková,
Mária Melicherčíková, Peter Pikulík,
Mária Suríková

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1 - Silvia Kobelová
str. 2, 3, 35 - Mária Melicherčíková
str. 36 - účastníci plesu

Tlač: Patria I., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

Pod'akovanie za službu vo farnosti, Pastoračné centrum v Prievidzi, 11. januára 2026

